ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

И ПАЗИ ПЕТКОМ

ГОДИНА XXXII
БРОЈ 1036
5. XI 1971.

2 ДИНАРА

ДОГОДИЛО СЕ...

ДУБАК ЗА ВОДУ. — Никад није сувише рано! Много пре но што је научила да хода, ова осмомесечна Американка већ ужива у скијању на води. Мала Кети Лин из Сент Питерсбурга „језди" по води у апарату који је специјално за њу конструисао њен отац. Разуме се да се мала Кети не смуча сасвим сама: њен пловећи дубак везује се за моторни чамац који је вуче само ако је поред ње и њена мама.

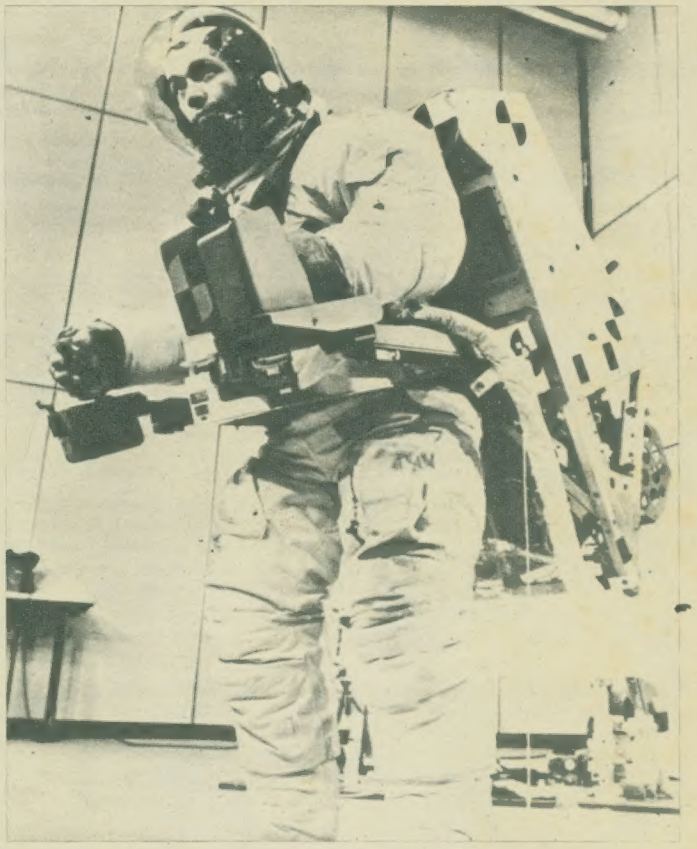

ЗА ШЕТЊУ ПО КОСМОСУ. — Почетком 1973. Американци ће лансирати у орбиту око Земље лабораторију са људском посадом. За чланове посаде већ је конструисан апарат тежак 120 кг док ће у космосу бити без тежине.

Ripley Веровали или не!

Узалуд им точкови

ПРЕЛАЗ ЧАНДРИГИРИ, КОЈИ ПОВЕЗУЈЕ ИНДИЈУ И КАТМАНДУ, ГЛАВНИ ГРАД НЕПАЛА, ВИСОК ЈЕ 2500 МЕТАРА И ТОЛИКО ТЕШКО ПРОХОДАН ДА АУТОМОБИЛЕ КОЈИ СЕ ШАЉУ ИЗ ИНДИЈЕ У НЕПАЛ ПРЕНОСЕ НА ЛЕЂИМА ГРУПЕ СПЕЦИЈАЛНИХ НОСАЧА!

Краљица Елеонора (1599-1655)

УДОВИЦА ШВЕДСКОГ КРАЉА ГУСТАВА АДОЛФА КОЈИ ЈЕ 1632. ГОДИНЕ ПАО НА БОЈНОМ ПОЉУ, БАЛСАМОВАЛА ЈЕ ЊЕГОВО СРЦЕ И НОСИЛА ГА У ВЕЛИКОМ ЗЛАТНОМ МЕДАЉОНУ СВЕ ДО СМРТИ!

Службени знак

СВИХ СУДИЈА АМЕРИЧКИХ ПОМОРСКИХ СУДОВА КОЈИ СУ У 18. ВЕКУ СУДИЛИ ПИРАТИМА, БИО ЈЕ ПО ПАР ВЕСАЛА ОД ЧИСТОГ СРЕБРА ОД КОЈИХ ЈЕ СВАКО БИЛО ВИСОКО ПО 60 САНТИМЕТАРА.

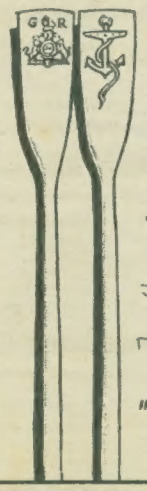

Метални новац од 5 франака

КОВАН ЗА ВРЕМЕ НАПОЛЕОНА I ФРАНЦУЗИ НИСУ ХТЕЛИ ДА ПРИХВАТЕ ЈЕР ЈЕ У ЊЕМУ БИЛО МАЊЕ СРЕБРА НО ШТО ЈЕ ТРЕБАЛО. НАПОЛЕОН ГА ЈЕ ИПАК УЧИНИО ПОПУЛАРНИМ ОБЈАВИВШИ ДА СЕ У ЈЕДНОМ ОД НОВЧИЋА НАЛАЗИ „ЧЕК" НА МИЛИОН ДОЛАРА КОЈИ, РАЗУМЕ СЕ, НИКАД НИЈЕ НАЂЕН!

Црква у Барботану

(ФРАНЦУСКА) ИСТОВРЕМЕНО ЈЕ И ГЛАВНА ГРАДСКА КАПИЈА.

Најстарији клавир на свету

ЈЕ ЈЕДАН СПИНЕТ ИЗРАЂЕН У РИМУ 1350. ГОДИНЕ КОЈИ СЕ ЧУВА У МУЗИЧКОМ МУЗЕЈУ У КВИТУ (ЕКВАДОР).

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

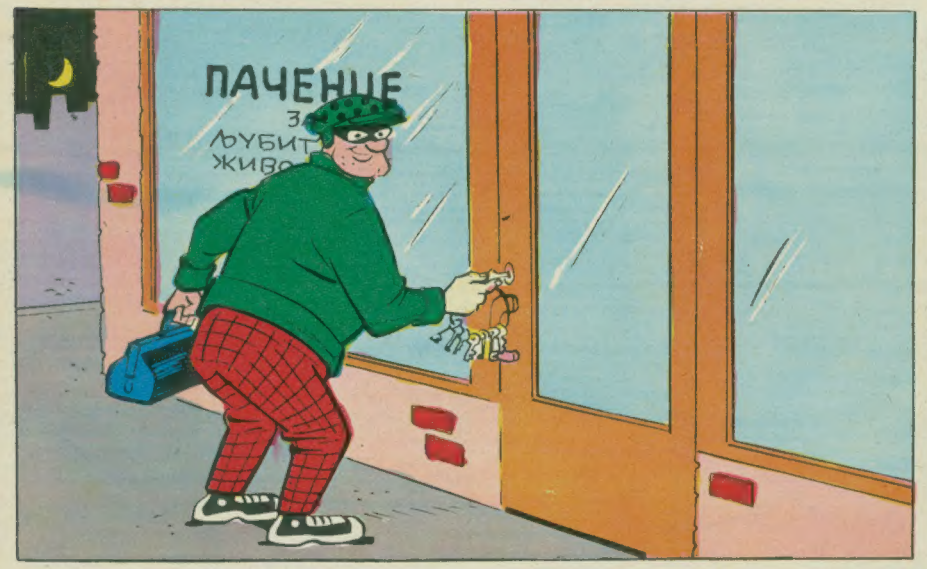

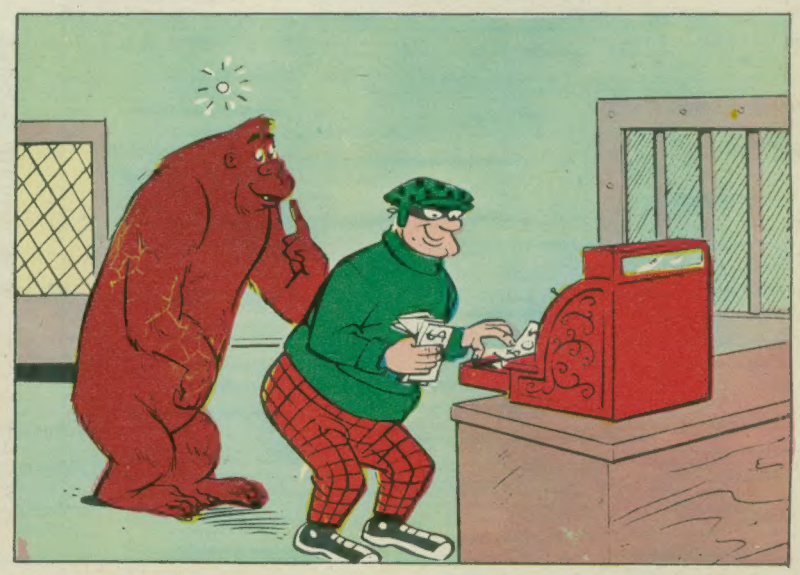

Copyright © 1971
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

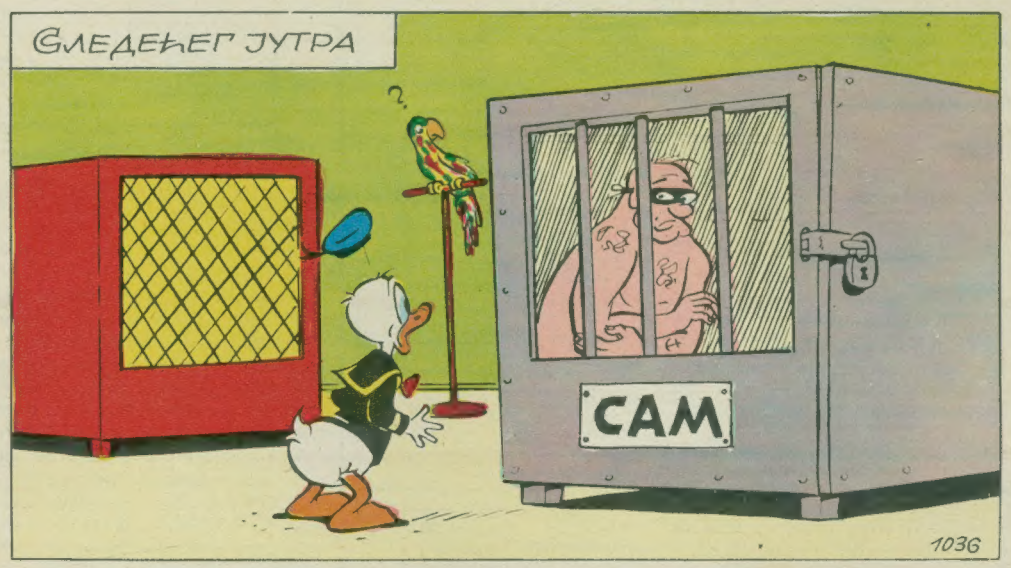

Последњи руски цар Николај II Романов који је свргнут 1917. године имао је петоро деце. Али, док су принцезе Анастасија, Марија, Татјана и Олга биле здраве девојчице, једином наследнику принцу Алексеју, најмлађем у царској породици, свакога дана претила је смрт на опасност. Чим је мали принц проходао, примећено је да није као остала деца. Десило се да је једном, бауљајући по врту, повредио колено. Али, уместо да се све заврши са неколико капи крви, рана никако није зарастала а крв из огреботине куљала је сатима.

Лекари који су се сјатили у двору утврдили су да принц Алексеј болује од тешке наследне болести **хемофилије** која се углавном испољава у неспособности згрушавања крви када је изложена ваздуху. Према томе, код хемофиличара чак и мала рана на кожи може да проузрокује смрт услед губитка крви. После овог случаја принц Алексеј добио је телохранитеља — снажног морнара који га је свуда носио на рукама.

ОПИТИ ЈЕДНОГ КАЛУЂЕРА

Хемофилија је наследна болест али родитељи принца Алексеја цар Николај и царица Александра нису били хемофиличари. Међутим, рођени царичин брат принц Фредерик Виљем од Хесеа био је такође хемофиличар. Исто тако и царичин ујак Леополд војвода од Шкотске, док су јој отац и мати били сасвим здрави људи. Такође и њихови родитељи. Било је очигледно да се ради о наслеђу које неке чланове породице прескаче док се код других испољава. Руски царски двор није се тим проблемом много бавио, њима је само било стало да сачувају наследника од повреда, али је зато у другом крају Европе живео човек кога је и те како занимало све што се тиче наслеђивања. Тај човек звао се Грегор Мендел.

Пре Мендела сматрало се да се „крви" родитеља мешају и сједињују у потомству и тако му преносе наследне особине. Изрази „чистокрван" и „пунокрван" потичу баш од ове „теорије". Менделови експерименти оборили су још средином XIX века ову бесмислицу и ударили темеље **генетици** — науци о наслеђивању.

Мендел је био калуђер у августинском манастиру у Брну, граду који је тада био аустријски а данас припада Чехословачкој. Године 1851. манастирски старешина послао га је да на Бечком универзитету изучава природне науке и Мендел је одмах показао сјајне успехе у биологији. Када се вратио у Брно, почео је у манастирском врту да одгаја и укршта врсте баштенског грашка. Након 7 година богатог експерименталног рада изложио је добијене резултате и теорију, данас познате под именом Менделови закони, на састанцима Удружења историје природе.

Грашак се показао као веома погодан за експериментисање јер су му цветови тако грађени да полен са једног цвета пада на жиг тучка истог цвета и тако долази до самооплођивања. Ово гарантује „чистоћу" врсте. Уколико се, међутим, не жели самооплођивање, довољно је да се отвори пупољак и уклоне прашници пре него што би се полен расуо. На жиг тучка оваквог цвета без прашника може се ставити полен са било ког другог цвета и добити „мешана" врста или хибрид.

Мендел је узео грашак чисте врсте са црвеним цветом и укрстио га (опрашио) са грашком чисте врсте који је имао бео цвет (види шему 1.). Нови грашак, добијен овим укрштањем, имао је црвен цвет и, према томе, личио на једног од родитеља. Мендел је младом грашку дозволио да се самооплоди и добио његову „децу" — нове стабљике грашка од којих су 3 имале црвен цвет као и родитељ а 1 бео цвет као „деда" (или „баба"). Сличан експеримент извео је Мендел и са грашком различите боје семена. Укрстио је чисту врсту жутог семена са чистим грашком зеленог семена. „Деца" (прва генерација) добијена од ових родитеља имала су сва жуто семе. Али, када је једном од ове деце жутог семена дозволио да се самооплоди, добио је 3 стабљике чије је семе било жуто и 1 чије је семе било зелено као код једног „деде".

После читавог низа експеримената са укрштањем грашка, и то најразличитијих особина, као што су висина стабљике, боја и облик цвета, боја семена, могао је Мендел да извуче извесне закључке и теоријски их објасни. Он је, пре свега, закључио да, када су у питању супротне особине, на пример, црвена и бела боја цвета, једна од тих особина преовлађује, јача је или **доминантна,** док је друга потиснута, слабија или **рецесивна.** Тако је црвена боја цвета код грашка доминантна над белом, жута боја семена доминантна над зеленом. Која је боја доминантна види се увек по првом потомку (првој генерацији) који наслеђује ту боју. Затим је Мендел констатовао да се наслеђе за неку особину преноси од родитеља на потомке **нечим** што се налази у полним ћелијама родитеља. То **нешто** зове се ГЕН а гене носе хромозоми, делови једра ћелије.

Пошто јединка настаје сједињавањем 2 полне ћелије, очеве и мајчине, она добија гене и од оца и од мајке. Тако потомак 2 укрштена

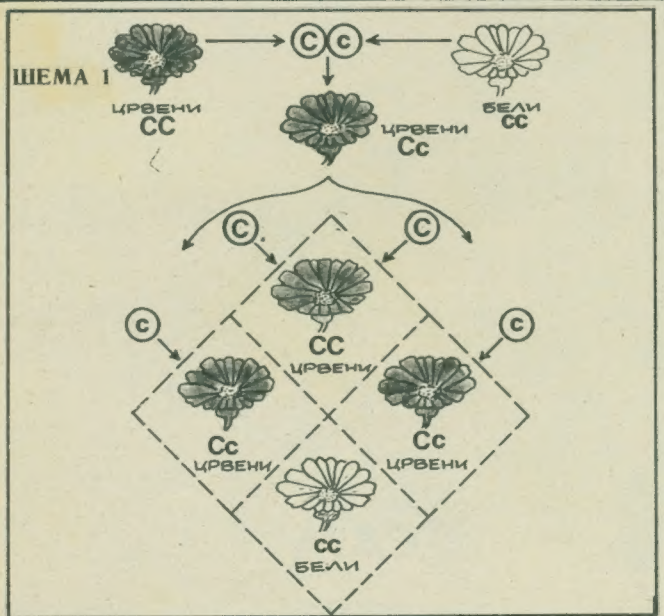

Укрштање грашка црвеног цвета с грашком белог цвета. Свака јединка има по 2 гена за боју — један од оца, један од мајке. С је доминантни црвени ген, с је рецесивни бели ген.

Ако оба родитеља имају смеђе очи, те може бити плавооко, али роди очију никада неће добити дете са с

ЧОВЕК ИПА НИЈЕ ГРАШ

њихово де-
шељи плавих
смеђим очима

К
АК...

грашка са црвеним и белим цветом добија ген за боју и од оца и од мајке, и од грашка са црвеним и од грашка са белим цветом. Потомак ће бити црвен јер је црвени ген доминантан над белим али ће у себи садржати и један рецесивни бели ген. Када се потомак самооплоди, он ће своме потомству пренети своје гене. Ти гени ће се, према Менделу, комбиновати тако да ће 1 потомак имати 2 доминантна гена и бити црвене боје, 2 потомка имаће по 1 доминантан и по 1 рецесивни ген и биће такође црвени (према доминантном гену), а 1 потомак добиће 2 рецесивна гена и биће бео.

СМЕЂЕ ИЛИ ПЛАВЕ ОЧИ?

Нека својства код људи такође показују менделовско наслеђивање док нека сложенија зависе и од других фактора. Осим тога, човек није грашак и са њим није могуће правити експерименте као са биљкама или животињама. Али, мада је проучавање преношења наслеђа код људи још ствар будућности, за неке особине може се пратити понашање наследног фактора. Боја очију код људи само делимично спада у такве особине и то искључиво када су у питању плаве или смеђе очи. Важно је напоменути да је смеђа боја очију доминантна над плавом. Тако, на пример, ако се мушкарац смеђих очију, уколико носи 2 смеђа доминантна гена, ожени женом плавих очију (овде су оба гена плава или рецесивна јер иначе боја не би била плава), сва њихова деца имаће смеђе очи али са по једним смеђим и по једним плавим геном јер 1 добијају од оца а 1 од мајке (види шему 2.).

Уколико се, међутим, мушкарац смеђих очију који има 1 смеђи доминантни а други плави рецесивни ген ожени женом која такође има смеђе очи са истом комбинацијом гена, код њиховог детета може да наступи једна од следећих комбинација: 1. да добије 1 смеђи ген од оца и 1 смеђи ген од мајке — имаће **смеђе** очи; 2. да добије 1 смеђи ген од оца и 1 плави од мајке — имаће **смеђе** очи јер је смеђа боја доминантна над плавом; 3. да добије 1 плави ген од оца и 1 смеђи од мајке — имаће **смеђе** очи; 4. да добије 1 плави ген од оца и 1 плави ген од мајке — имаће **плаве** очи јер нема смеђег доминантног гена. Ово је менделовски однос као код боје грашковог цвета и може се рећи да шанса детета да има плаве очи износи 1:3. Односно, према теорији, уколико ови људи имају више деце, 1/4 имаће плаве а 3/4 смеђе очи. Овај однос је теоријски јер се може догодити да од четворо деце ниједно нема плаве очи а може се догодити да их има и све четворо јер би, можда, од њихово шесчаесторо деце баш ово четворо имало плаве очи а два наесторо смеђе па би Менделов однос 1:3 био испуњен. У сваком случају што је број потомака већи то је могућност да се испуни Менделов однос такође већа.

Али, док родитељи смеђих очију могу имати плавооко дете, плавооки родитељи никад неће добити дете са смеђим очима. Ево због чега: чим неко има плаве очи јасно је да су му оба гена за боју очију плава, односно рецесивна јер када би један био смеђ, очи би биле смеђе. Било каква комбинација 4 плава родитељска гена могу потомцима да дају само и искључиво по 2 плава гена. Међутим, има очију зелених, сивих, прсканих, жућкастих и за такве очи ова правила не важе јер још није утврђено да ли те боје треба класификовати као носиоце доминантног гена за смеђу боју.

ШЕМА 2

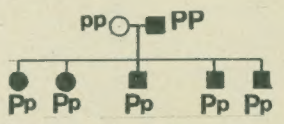

Отац има смеђе очи, мајка плаве. Сва деца имаће смеђе очи. P је доминантни смеђи ген, p је рецесивни плави. (Мушкарци су представљени квадратићима, жене кружићима).

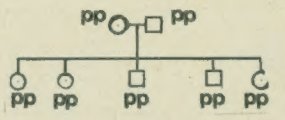

И отац и мајка имају плаве очи. Сва деца биће плавоока јер од оба родитеља добијају по један плави рецесивни ген.

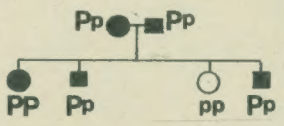

И отац и мајка имају смеђе очи са по једним доминантним P и по једним рецесивним p геном за боју. Троје деце имаће смеђе очи са разним комбинацијама смеђих и плавих гена док ће само једно бити плавооко са обадва плава гена. Ове могућности су теоретске и приказују идеалан менделовски однос 1:3 (као код грашка).

ОПАСНО ЗА МУШКАРЦЕ

Код наслеђивања хемофилије од које је боловао принц Алексеј ствар стоји мало друкчије јер је оно везано за такозване полне хромозоме. Поред 46 хромозома колико је утврђено у ћелијама људи, свака жена има и два X хромозома а мушкарац један X и један Y хромозом. Ово су полни хромозоми јер од њих зависи да ли ће се родити дечак или девојчица. Свако женско јаје носи један X хромозом док код мушкарца половина сперматозоида носи X а половина Y хромозом. Пол детета одређен је врстом сперматозоида који се пробије до јајета и оплоди га. Сперматозоид који садржи X даће девојчицу а онај који садржи Y хромозом дечака. Пошто дете добија један полни хромозом од мајке а један од оца, јасно је да отац преноси свој X хромозом свакој кћери а Y сваком сину док мајка један од своја два X хромозома даје сваком од своје деце. Пол детета зависи од оца.

Хемофилија се јавља готово искључиво код мушкараца. Ево због чега. Ген одговоран за хемофилију налази се у X хромозому али је овај ген рецесиван, тј. има и свој доминантни парњак X. Претпоставимо да је отац хемофиличар а мајка није (види шему 3.). Ако овај пар роди сина, њему ће отац дати свој Y ген а мајка свој X ген. Према томе, син неће бити хемофиличар. Ако пар роди кћерку, отац ће јој дати свој X ген који носи хемофилију али ће јој и мајка дати свој X ген који је „здрав" и према томе доминантан над очевим. Очигледно, ни кћерка неће бити хемофиличар али ће носити рецесивни ген за ову болест. Са њеном децом ствар стоји другачије. Она својим кћерима даје један X ген, отац им даје један X ген. Чак и ако им мајка да свој рецесивни X ген за хемофилију, а то не мора да се догоди, очев X ген је доминантан и оне неће бити хемофиличари. Али, та иста мати пренеће половини (теоријски) својих синова рецесивни X ген и они ће бити хемофиличари јер од оца добијају Y ген који нема никаквог удела у појављивању ове болести. Друга половина њених синова добиће од ње доминантни X ген који не носи хемофилију и биће здрави.

КРИВА ЈЕ КРАЉИЦА ВИКТОРИЈА

Када се погледа породично стабло по мајци принца Алексеја, види се да му је мати, царица Александра, имала рецесивни ген за хемофилију док сама није била хемофиличар. У ствари, могућност да жена има хемофилију веома је мала јер може да се догоди само ако јој је отац хемофиличар а мајка носилац гена за хемофилију. Такви бракови веома су ретки јер ни сама хемофилија није честа болест. Мајка царице Александре енглеска принцеза Алиса такође је носила рецесивни ген за хемофилију и од њено седморо деце 1 син имао је ову болест, 1 је био здрав, 2 кћери носиле су рецесивне гене и пренеле их својим потомцима док 3 кћери нису уопште имале ове гене. Мајка принцезе Алисе чувена енглеска краљица Викторија, Алексејева прабаба, такође је била носилац рецесивног гена за хемофилију али само 1 од четворице њених синова био је хемофиличар док су само 2 од 5 кћери носиле рецесивне гене. То је било сасвим довољно да се ова болест рашири по свим европским дворовима који су имали крвне везе са потомцима краљице Викторије.

На сличан начин преноси се и слепило за црвену и зелену боју док менделовску законитост показују још и особине као што је ћелавост, неосетљивост за неке укусе, пегавост коже, албинизам — недостатак пигмента (албини имају белу косу, обрве, трепавице, црвене очи, прозирну белу кожу), полидактилија (већи број прстију) и неке друге мање познате. За генетичаре веома је занимљив и проблем људских раса, односно разлике које постоје између одређених раса и народа. На жалост, начин наслеђивања боје коже, косе, стаса, облика носа, усана — а та својства најјаче карактеришу људске расе — није довољно познат јер ове особине одређују сложенији фактори.

Већ данас, међутим, генетика има важну улогу при одабирању најбољих врста биљака и животиња а од непроцењиве је вредности и за људско потомство јер може, на основу наслеђа у породици и одређивања генотипа предака, са доста вероватноће да прогнозира какво ће бити потомство једног пара људи у односу на неку наследну болест и тако спречи њено ширење.

ШЕМА 3

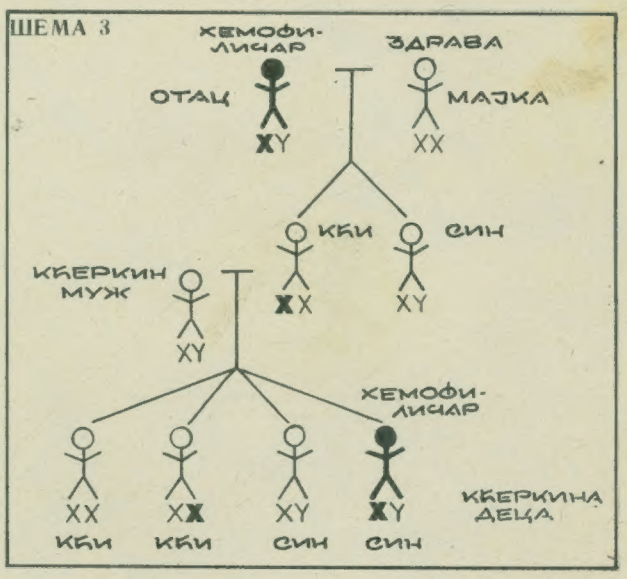

X је рецесивни ген за хемофилију
X је доминантни ген
Y је ген који нема утицаја на ову болест
Само комбинација **XY** изазива хемофилију док је комбинација **XX** само носи.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ ГЕПИДА

ТАЈНА БЕЛЕ СТЕНЕ

КАД СЕ КАПЕТАН ШРАПНЕЛ ПРИБЛИЖИО ТРИНИДАДУ, УГЛЕДАО ЈЕ НА ОБАЛИ СТАРОГ ЛОНГА КОЈИ ЈЕ УМИРАО. ПОСЛЕДЊЕ РЕЧИ НЕКАДАШЊЕГ ГУСАРА БИЛЕ СУ: »У ЛЕВОЈ УВАЛИ, КОД БЕЛЕ СТЕНЕ...«

Капетан гусарског брода Томас Лонг управо је наређивао смену страже кад се зачуо глас осматрача са јарбола:

— Брод! Брод на видику!

Два човека потрчала су скоро истовремено по капетанов дурбин и док је он за тим пажљиво гледао преко плаве водене масе, гусари су чекали заустављена даха. Само да не буде онај проклети енглески адмирал Џон Харисон који у овом делу Тихог океана заводи ред и пење на вешала сваког кога ухвати у пљачки и разбојништву.

— Брод долази из Перуа и носи шпанску заставу! — узвикнуо је капетан с олакшањем. — Брзо за њим, момци! Биће плена!

На палуби гусарског брода настаде урнебесна трка.

Невиђено богатство

Томас Лонг је имао јаке разлоге да очекује добар плен. Кад су после 1821. године европски колонијалисти, међу којима је било највише Шпанаца, морали да напусте Перу, собом су на путу за Европу понели ковчеге пуне злата, скупоцен намештај, слике, златно посуђе. Ови бродови пуни блага представљали су идеалну мету за напад гусара, поготову што су били слабо наоружани.

Тако је било и овог пута: кад су Лонгови момци тог јесењег дана 1822. на крајњем југу Јужне Америке, у близини Дрејковог пролаза, припуцали на натоварени шпански брод, овај се готово без борбе предао. Гусари су се успентрали на брод, везали посаду и, претражујући по унутрашњости брода, пронашли препуне ковчеге, више од оног што су очекивали. Уз блештаву гомилу златника били су ту дивни украсни предмети, златни свећњаци и тањири који су некад припадали катедрали у Лими.

Чим су пренели на свој брод новац и десетак сандука драгоцености, капетан Лонг наредио је гусарима да се спреме за покрет.

— Шта то треба да значи? — успротивио се један од пљачкаша. — А остало?

— То значи да ће за нама кренути немилосрдна потера! — одбрусио је капетан мислећи у том тренутку на адмирала Харисона.

Гусарска дружина је запловила према Атлантском океану држећи се далеко од копна и хитајући што даље са великим пленом чија је вредност износила преко пе десет хиљада долара! Заустависли су се тек кад су после дуге пловидбе стигли до малог пустог острва Тринидада, једног од многих која носе ово име Њихов Тринидад био је далеко око 2000 километара од обале Уругваја.

Острво је било мало, дугачко свега пет а широко три километра, каменито, с неприступачним увалама. На средини се налазила висока бела стена у чијој су близини гусари нашли згодно место да сакрију благо. Скровиште су прекрили камењем тако да се није разликовало од околине а на белом увоштеном платну нацртали карту острва и убележили тачно место где је благо закопано. Затим су се поново отиснули на пучину са намером да се на Тринидад врате једног дана кад њихова пљачка падне у заборав.

Чамац, је нестао!

Али само неколико дана касније упорни адмирал Харисон их је сачекао и заробио у близини Кубе. Сви до једног осуђени су на вешала и казна је извршена у луци, уз присуство огромне масе света. Само је Томас Лонг некако успео да побегне. Тако се овај превејани гусар нашао сам на копну, прогоњен и без игде ичега. Бојећи се да не доживи судбину својих другова, решио је да постане поштен човек и убрзо се запослио на једном прекоокеанском трговачком броду. Пуних двадесет година бивши гусарски вођа живео је и радио мирно и благо Трининада било би можда заборављено да се Лонг није разболео док се на броду „Хауфи“ враћао из Индијског океана. Осетивши да ће ускоро умрети почела је да га мучи мисао да онолико благо остане неискоришћено, па је одлучио да капетану брода Шрапнелу повери истину о својој прошлости и благу на Тринидаду. На крају му је предао и парче старог изгужваног платна с избледелом мапом острва и крстачом означеним положајем сакривеног блага.

Шрапнел је пажљиво саслушао ову исповест иако у њу није много веровао.

Али, догодило се нешто непредвиђено: Томас Лонг није умро. Неким чудом он се опоравио и једне ноћи, док је „Хауфи“ пловио Атлантиком приближавајући се Јужној Америци узео је чамац и нестао.

Открившн Лонгово бекство, Шрапнел је следећег јутра пошао за њим знајући где треба да га тражи ако га таласи океана већ нису прогутали. После неколико дана лутања, пристао је уз једно острвце претпостављајући да је то Тринидад о коме је Лонг причао. Кад је ступио на тле, угледао је старца кога је напорна пловидба толико исцрпла да је једва још био у животу.

Да ли је бунцао?

— У левој ували код беле стене... Сигуран сам... — биле су последње речи које је стари Лонг успео да изговори пре него што га је снага потпуно издала.

Пошто је сахранио некадашњег гусара, Шрапнел се са својим људима дао на посао. Копали су дуго и безуспешно и напокон одустали. Били су сигурни да је бивши гусар пред смрт само бунцао или је, пак, неко већ пронашао то баснословно благо ако је уопште постојало.

Много касније, 1899, Шрапнелов син Најт и још осам младића жељних авантура одлучили су да темељно потраже Тринидад надајући се да ће им се то стоструко исплатити. Али подаци које су имали били су оскудни и нејасни и, што је најгоре, за 80 година откад је благо закопано, вулканске ерупције су потпуно измениле изглед острва. Они су копали три месеца и направили дубок усек кроз вулканске наносе, али једино што су пронашли био је шпански новчић из 1788. године који је, вероватно, испао из џепа неком од ранијих трагача.

Дружина је ускоро одустала од потраге за благом и напустила острво убеђена да његова земља крије баснословно благо. У то је, можда, веровала и бразилска научна експедиција која је 1951. године посетила Тринидад. Али, и њој је недостајала добра опрема и савремена техника која би омогућила брже и темељније прекопавање острва.

* * *

Двадесет првог фебруара 1963. уз обалу пустог острва у Атлантском океану пристао је брод да би искрцао групу Американаца. Они су уместо сандука са златом нашли једног гладног и очајног Француза. Био је то истраживач и спелеолог Робер Верн који им је, пошто је мало дошао себи, рекао:

— Тринидад није нимало гостољубиво острво и ништа вам неће дати ако долазите са ашовима и пијуцима. Али ја сам сигуран, сигуран да овде, негде дубоко има нечег...

И тако, благо Тринидада и даље чека свог проналазача.

В. С.

Забавникова смотра најлепших униформи

1. Припадник камиларског индијског корпуса носи стару униформу војника махараџе од Биканера **2.** Морнарички наредник САД **3.** Артиљерац фицијанске армије у сукњи званој сулу **4.** Парадна униформа тајландске армије **5.** Свечану униформу шведске краљевске коњице краси шлем позлаћеног шиљка **6.** Копљаник парагвајског пука Мајмунска глава има на шлему украс од мајмунске коже. **7.** Парадна униформа женијског пука Афрички стрелци **8.** Британска чета стрелаца **9.** Официр финске армије **10.** Дански краљевски хусари који чувају стражу пред дворцем Амалиенборг

ЗА ПАРАДУ

Поред униформи које се облаче у свакодневној служби или рату све армије света имају и униформе које служе само за параде и велике свечаности. То су често раскошне историјске одоре које оживљавају славну прошлост па зато у многим земљама пукови с богатом традицијом носе на парадама униформе које су њихово лично обележје а не редовне униформе рода коме припадају. Такве униформе веома су скупе. Цена само једне униформе чете Виндзорских витезова износи преко милион и по старих динара.

11. Поред краљевских евзона, грчке гарде у сукњама, постоје и критски евзони **12.** Пољска официрска парадна униформа са украсним плетеницама — акселбендерима **13.** Питомац гватемалске војне инжињеријске академије **14.** Перуански Хунински хусар **15.** Канадски исељеници из Шкотске основали су пук брђана који носи традиционалну шкотску сукњицу килт **16.** Једна од најнеобичнијих војних јединица је Поштована артиљеријска чета — гарда лондонског председника општине — у чијем су саставу копљаници и мускетари у оклопима

ДАМБО

Дуги циркуски воз, пун необичних животиња, кловнова и акробата, весело је промицао кроз поља обасјана месечином.

Госпођа Дамбо је баш тада добила слонче.

Изненада слонче кихну: — Ап-ћихааа!

Какво изненађење! Уши му се подигоше увис и показа се да су то највеће уши које је икада иједан слон имао.

— Па, он изгледа као клови! — закикота се један слон.

Мали Дамбо осети подсмех присутних и бризну у плач. Његове уши су одиста биле огромне.

Сутрадан воз се зауставио у малој вароши.

У циркус су дошли неки дечаци који су почели да задиркују Дамба. Један од њих је вукао малишана за уши.

Госпођи Дамбо прекипе те дохвати сурлом канту пуну воде и истресе је на дечака.

Случајни посматрачи разбежаше се у паници.

— Слон је побеснео! — повикаше они и потрчаше према излазу.

Сутрадан дресер нареди да Дамба обуку као кловна и додели му смешну улогу у тачки кловнова. Морао је скакати са врха запаљене картонске куће на разапето ватрогасно платно.

Публика се кидала од смеха, а Дамбо се осећао пониженим.

Миш Тимотије бејаше најмања животиња у том циркусу.

— Не допада ми се начин на који поступају са тобом — рече он Дамбу. — Ја ћу ти помоћи. Научићу те да летиш!

Те ноћи, на пустим пољима, Дамбо је имао први час летења. Учитељ је, наравно, био Тимотије.

Слончић је трчао и махао ушима, али никако није успевао да полети.

— Ипак ћеш успети да летиш! — рече Тимотије и зевну.

Дамбо се насмеши и затвори очи. Осети како га сан савлађује. Сањао је да хрли у висине и да лети грациозно као птица.

Сутрадан се Тимотије први пробуди, протрља очи и угледа четири гаврана како чуче на оближњој грани.

— Где сам ја? — упита.

— На дрвету, — одговорише птице.

И заиста, Тимотије и Дамбо били су на дрвету.

— Ти и тај слон долетели сте овамо — загракташе гаврани.

Дамбо се пробуди. Последње речи становника дрвета нису му промакле. Али то је било исувише за њега. Осети како му се врти у глави.

Следећег тренутка слонче изгуби равнотежу и стаде пропадати кроз грање. Два пријатеља нађоше се у барици под дрветом.

— Постаћеш славан! — изусти Тимотије чим је дошао к себи од изненађења. — Па ти знаш да летиш!

Узалуд! Следећи покушаји били су безуспешни. Дамбо је махао ушима и трчао унаоколо, али више није полетео.

Онда гавран дошапну мишу: — Слон мора да поверује како уме да лети. Дај му ово перце и реци да је чаробно. Кажи му како ће, ако буде држао перо, одмах полетети.

Чим је Дамбо дохватио сурлом перце и размахнуо ушима, одмах се винуо у ваздух.

Тог поподнева, када дође ред на Дамба да наступи, кловнови-ватрогасци потрчаше према запаљеној кућици. Али у тренутку када је Дамбо скочио са прозора са намером да полети, испаде му перце и он поче нагло да пада.

Тимотије, који је све време седео у рубу његовог шешира, схвати шта се збива и повика: — Перце је варка! Оно није чаробно! Ти и без њега умеш да летиш!

Дамбо махну ушима из све снаге. И гле чуда: слонче се вину у ваздух и поче да лети по читавој шатри.

И тако Дамбо постаде славан. Циркус доби ново име: ДАМБОВ ЛЕТЕЋИ ЦИРКУС. Малишан се прослави широм света. И отада је живео са мајком и верним пријатељем, Тимотијем, срећно и задовољно.

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА

1. СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА, 2. УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА, 3. БАМБИ, 4. ДАМБО, 5. МАЗА И ЛУЊА И 6. КЊИГА О ЏУНГЛИ.

Свака књига ове серије садржи и грамофонску плочу са које ћете на једној страни чути текст књиге, а на другој наше најпознатије певаче: Ђорђа Марјановића, Миодрага Јевремовића, Љубишу Бачића, Драгана Лаковића, Сретена Стевановића који певају песме из филмова Волта Дизнија.

Све књиге су штампане ћирилицом са великим бројем илустрација у боји.

Комплет од 6 књига са плочама, у продаји кошта 78 динара.

Читаоци „Политикиног забавника“ који купују за готово уживају специјални попуст од 8 динара.

Књиге се могу купити и на отплату у 3 месечне рате по 26 динара.

„ВУК КАРАЏИЋ“, Краљевића Марка 9, 11000 Београд

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем **ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА.**

1. **ЗА ГОТОВО** — по повлашћеној цени од 70 динара, који ћу износ платити поштару кад ми донесе књиге (поузећем).
2. **НА ОТПЛАТУ** — по цени од 78 дин. који ћу износ платити у 3 месечне рате. Прву рату плаћам поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: Име и презиме)

(Пошт. број, место, улица и број)

(Потпис лица које плаћа)

(Датум) (Бр. л. карте)

Поруџбеницу попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи: **„ВУК КАРАЏИЋ“, Краљевића Марка 9, 11000 Београд.**

БИМ и БУМ

JOE MUSIAL

ЗНАШ ШТА, КАПЕТАНЕ! СУТРА ЋЕШ ДА ОКРЕЧИШ КУЋУ... И НЕ ПОКУШАВАЈ ДА СЕ ИЗВУЧЕШ!

ПРОКЛЕТСТВО!

ХА! ЗНАТЕ ШТА, ХИЈЕНЕ! СУТРА ЋЕТЕ ДА ОКРЕЧИТЕ КУЋУ! ЈАСНО?!

АЈОООЈ!

ХЕЈ!

ПРИСТАЈЕМО... АЛИ САМО АКО СМЕМО ДА УПОТРЕБИМО ВАЉАК!

ЗАШТО НЕ?

УЈУУУ! ОВАКВО МОЛОВАЊЕ ПРАВО ЈЕ УЖИВАЊЕ!

НЕ! НЕ! НЕ! НЕ!

ПОГЛЕДАЈ... ИНСПЕКТОР ЈЕ ЖУТ КЈО ИСЦЕЂЕН ЛИМУН!

А КАПЕТАН ЋЕ БИТИ КЈО ПАСИРАНИ ПАРАДАЈЗ!

НЕ! НЕ! НЕЋУ ДА МЕ ПАСИРАЈУ! УПОМОЋ!

ПРОБУДИ СЕ, КАПЕТАНЕ! ОПЕТ СИ НЕШТО РУЖНО САЊАО!? ПА ДА... КАД СЕ УВЕЧЕ ПРЕЈЕДЕШ! ОДСАД ВИШЕ НЕМА ВЕЧЕРЕ!

© King Features Syndicate, Inc., 1971 World rights reserved

'БРО ЈУТРО! СПРЕМНИ СМО ЗА КРЕЧЕЊЕ!

ТОРЊАЈТЕ СЕ!

MUSIAL 1036

ЦИП за сваки џеп

НЕИСПРАВНО ВОЗИЛО КУПИ СЕ НА ОТПАДУ ЗА 3000 ДИНАРА И УЗ МАЛО НОВЦА, ДОСТА ДОБРЕ ВОЉЕ И ПОЗНАВАЊА МЕХАНИКЕ, ПРЕПРАВИ ТАКО ДА ОДЛИЧНО СЛУЖИ ЈОШ МНОГО ГОДИНА.

Последњих година младе у целом свету освајају теренска возила. У нашој земљи нарочито је популаран џип-вилис. Произведен за време другог светског рата, постао је појам сигурног и издржљивог теренског возила. И данас се налази у саставу многих армија, па и у нашој.

Ово возило конструисано је тако да може да пређе стотине хиљада километара пре него што га армија пошаље на отпад. Зато се код нас на војним отпадима у последње време могу да нађу џипови који су тек недавно отписани. Они су понекад покварени али се могу наћи и у возном стању.

На улицама Београда, Загреба, Љубљане и других градова виђамо

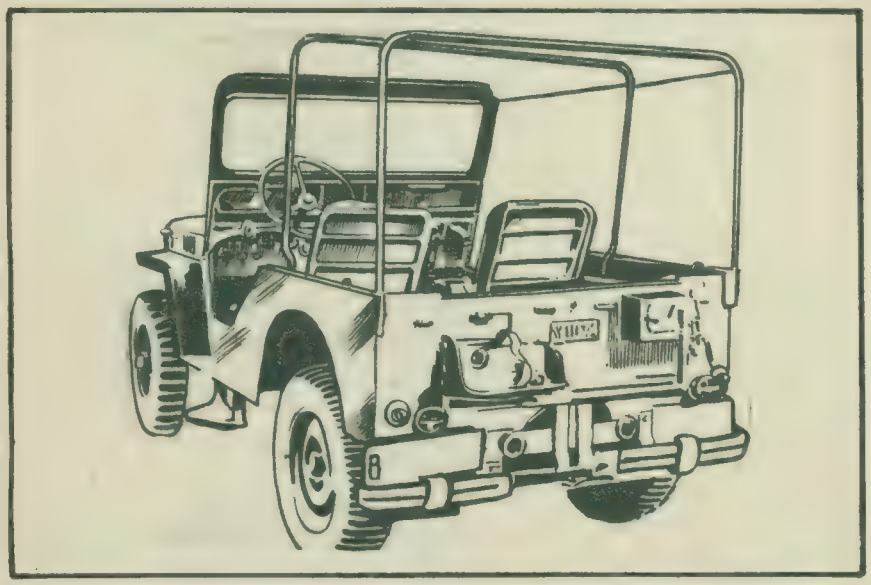

свакодневно весело обојене џипове које најчешће возе младићи. Они су их набавили на неком отпаду, преуредили и тако добили несвакидашње возило за забаву.

Прво на »отпад«!

На војном отпаду у Београду у Улици Тадеуша Кошћушког 9, могу се наћи прилично јефтини амерички џипови. Неисправни коштају око 3000 динара, а у возном стању до 8000 динара. Наравно, и неисправна возила могу се са мало новца, добре воље и познавања механике ос пособити тако да служе још дуго времена.

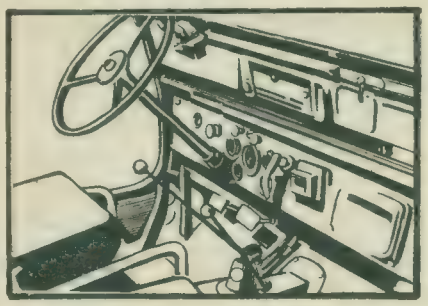

Резервне делове за џип свакако је теже наћи него за друга возила, али ни то није немогуће. Највише делова за џип има у Парагову код Новог Сада и у самом Новом Саду. Нису скупи, чак су јефтинији од делова за путничка возила, али их нема увек. У том случају власници џипова се сналазе и уграђују „ту-„опел-олимпије“ и карике неких ђе„ делове. На пример, карбуратор џипова се сналазе и уграђују „тутипова „опела“ могу сасвим добро послужити за џип. Исто тако многи делови од новог џипа (који код нас увози из Индије „Словенијапромет“) одговарају овом америчком возилу. Они се могу набавити у сервису испод Панчевачког моста у Београду.

Исправан џип мора се регистровати као и свако друго возило. Обавезно осигурање, технички преглед и регистрација износе укупно 1250 динара.

90 км на час

Џип има четвороцилиндрични мотор од 1800 кубика са 60 КС/ДИН при 4000 обртаја у минути. Постоји верзија и са мањим бројем КС. Троши много: 15 до 20 литара на 100 км! Мењач има три брзине, а редуктор служи за смањење броја обртаја и максимално искоришћење снаге мотора на непогодним теренима. На таквим теренима потрошња горива износи и до 30 литара на 100 км јер се истовремено користе предња и задња вуча да би се савладали тешки успони.

Максимална брзина је 90 км/час, у картер стаје 4 литра уља, акумулатор је од 6 волти, 140 ампера (веома снажан). Гуме су димензије 6.00 x 16. Џип има следеће инструменте: брзиномер, амперметар, термометар, показивач притиска уља и мерач горива.

Како ја улепшати

Млади се не задовољавају уобичајеним изгледом џипа, па га врло вешто преправљају. Најчешћа преправка је бојење: уместо уобичајене сивомаслинасте боје цивилни џип је обично жут или црвен. Даље су преправке нешто компликованије: уместо постојећег браника у облику шине, може се ставити хромирани браник напред из једног дела, а позади из два. Додају се два или чак четири фара (даљински и за маглу), а хауба мотора и блатобрани украшавају се металном лајсном.

Ветробран може комплетно да се измени: рам се израђује од хромиране челичне цеви дебљине три цола, а уместо сигурносног стакла (ако нема потребне величине) може се користити и плексиглас. Са стране је добро додати троугласта крилца да би се возач и путници заштитили од ветра. Ретровизор се свакако мора поставити.

Пошто је џип спартанско возило, нема никаквог тапацирунга. Зависно од маште и дубине џепа његова унутрашњост се може преправити по вољи. Имитација коже (скај и друге пластичне материје) није тако скупа и када се постави танким сунђером представља удобно седиште. Знојење је искључено чак и на пластици јер у џипу дува са свих страна.

Спортска кола

Инструмент-табла може да се преуреди тако да изгледа као код правог спортског аутомобила. Треба извући све инструменте и прекидаче, пресвући таблу сунђером и имитацијом коже, затим просећи у њој отворе за инструменте и све поново вратити на своје место.

Волан великог пречника прилично је неприкладан и зато га треба изменити. Није тако тешко намести ти било који мањи од неког путничког возила који нађете на отпаду. Да би џип изгледао спортскије, треба скратити ручицу мењача за десетак сантиметара. Ручна кочница слично је постављена као ручица мењача у „Ситроеновим“ возилима. Може се хромирати или пресвући скајом. Под и бочне стране возила треба покрити таписоном испод кога се ставља лесонит или дебео филц.

Метална конструкција крова од челичних цеви може се хромирати само ако није већ почела да рђа. Ако израдите раткапне, а гуме украсите белим боковима — добили сте брзо и лепо возило на коме ће вам свако позавидети.

М. Н.

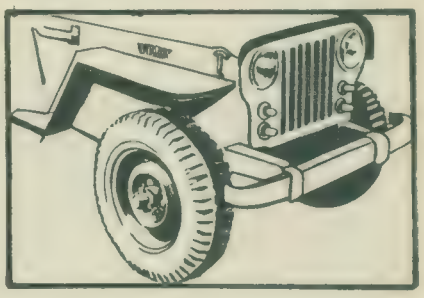

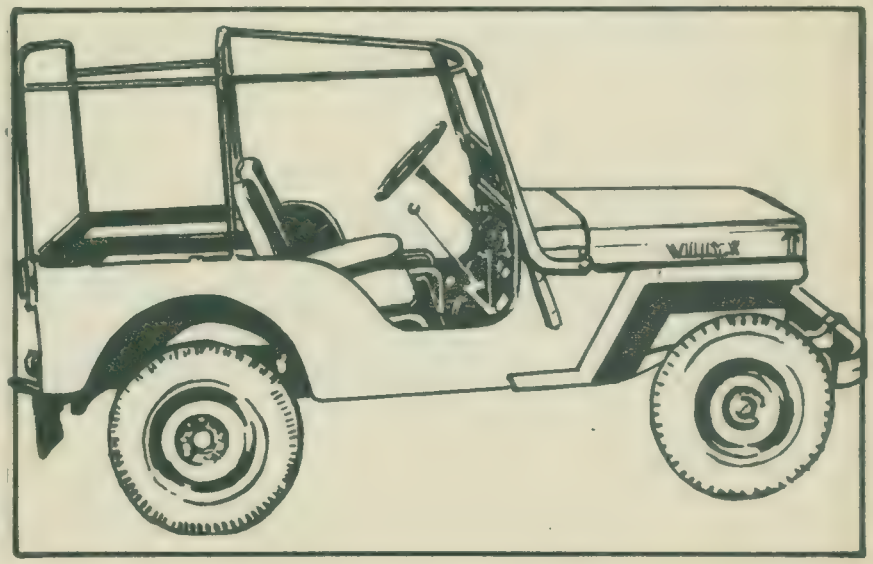

ШАНСА МАЈМУНА ЖОРЖА

НАЈЛУЂУ ТРКУ НА СВЕТУ ОРГАНИЗОВАЛЕ СУ ПАРИСКЕ ДАМЕ ЈЕДНОГ ЛЕТА КАД СУ УМИРАЛЕ ОД ДОСАДЕ.

Жарко лето 1901. отегло се преко сваке мере и париске даме умирале су од досаде. Чајанке су им се попеле на врх главе, вожња у отвореним колима по широком булеварима — дојадила и оне су се жељно огледале неће ли се однекле појавити нешто што до тада ниоу виделе или испробале. И, кад се једног дана улицом Сент Оноре прошетала млада дама која је на свиленој узици водила корњачу, сви су живнули. Пролазници су се окретали и загледали необичног љубимца, а париске госпође похитале кући да предузму све потребне кораке како би и оне набавиле нешто слично. Ускоро је цео Париз врвео од најразличитијих врста животиња које су трч кале булеварима док су их њихове господарице вукле на сјајним свиленим узицама украшеним златним нитима.

ШЕТЊЕ С ЉУБИМЦИМА

Мода држања необичних љубимаца појавила се у Француској још пре револуције 1789. године. Али, те кобне године, многи племићи завршили су на гиљотини. Ипак, око 1901. племство је поново заузело место у француском друштву, а заједно са њим вратила се и живописна мезимчад. Никада дотад Париз на својим улицама није видео необичније врсте животиња.

Принцеза де Лисенж, на пример, држала је младунче једног лава које је мазила баш као какву пудлицу. Ужи вала је да свог љубимца изводи у шетњу док су се пролазници збуњено окрегали за њим.

А госпођица Итриб, друга водећа личност париског друштва, није могла да замисли посету пријатељима без — свог јужноамерич ког мајмуна!

Међутим, постојали су још чуднији љубимци.

Бароница од Беркхајма имала је корњачу, а грофица од Борегара једну подебелу гуску. Насупрот њима госпођица Фурније-Шарловеж држала је скарабеју — египатску бубу дугачку једва сантиметар. Иако мала задавала је својој господарици грдне главобоље: сваки час би се изгубила. Најзад јој је господарица доскочила: држала ју је на свиленој узици па је сад, ако се скарабеја тренутно и није видела, бар знала да је присутна.

Лето је одмицало, жега постајала све несноснија и госпођама је убрзо досадило да шетају с љубимцима. Једног дана одлучиле су да организују велику трку на којој ће се све патке, бу бе, гвинејске и обичне кокошке, мајмуни, леопарди, овце и ћурке града Париза такмичити за две вредне наг раде. Ако не све, оно бар њихови најзначајнији представници. За поприште ове трке изабран је терен Спорт ског друштва у Компијењу. Био је то познати клуб који се налазио под покровитељ ством најбогатијих и најотменијих дама Француске.

ТУЧА НА СТАРТУ

Службеници клуба обележили су и оградили тркачку стазу и извршили све потребне припреме. На дан великог догађаја сјатила се овде тушта и тма питомих и дивљих љубимаца, свих врста. Они који нису учествовали стигли су као посматрачи.

Када је све било спремно, даме су изишле на старт водећи своје љубимце на узицама и каишевима разних боја. Већ одмах на почетку принцеза де Лисенж са својим живахним лавићем однела је једну од две предвиђене награде — за изванредан наступ на терену. Проломио се урнебесан аплауз, њен љубимац се раздражио и показао гледалишту зубе, а затим је потрчао преко травњака повукавши за собом, врло неуч тиво своју власницу. Ова је налетела на бароницу Де ла Мот и њену црну козу, те су обе љоснуле на траву, што је, по мишљењу публике, био изванредно заним љив призор.

Кад је ова гужва некако рашчишћена, у близини је примећена госпођица Фурније-Шарловеж која је нешто закаснила, вероватно тре нирајући свога такмичара. У руци је држала свилену траку на чијем се другом крају ништа није видело. Међутим, после краћег испитивања, судије су установиле да је стигао нови так мичар — египатска буба ска рабеја.

У том тренутку избила је туча између лавића и козе који су се ко зна због че га замерили једно другом. Сад је изгледало да је трка дефинитивно пропала. Ипак животиње су некако раздво јене, спасена је скарабеја од пажње коју јој је указивала радознала корњача и читав инцидент је заборављен.

НА ЧЕЛУ ЈЕ — БУБА

Најзад је трка у којој је учествовало десетак такмичара могла да почне. На знак за полазак, лав је смес та заузео вођство. Буба се одмах изгубила у трави и тако се изложила опасности да је згази нека од живо тиња или њихових „покеја".

Међутим, лавић није дуго остао на челу. Његову паж њу изненада је привукла гуска грофице де Борегар и он је застао, очигледно расположен за ужину.

У међувремену је дошло до нових незгода. Једна гус ка одгегала је у погрешном правцу, бела кокошка одлепршала је према оближњем шумарку, а гвинејска кока бацила се на овцу и почела да је кљуца.

Увређен што му се гуска дословно отела из шапа, лавић је решио да одустане од даљег такмичења. Корњача је, такође, због нечег ста ла, тако да се скарабеја, која се изненада појавила из траве, неочекивано нашла на челу.

У том тренутку мајмун госпође Итриб звани Жорж искористио је своју велику шансу. Он се, иначе, дотле забављао живо дрмусајући гвинејску кокош коју је успео да одвоји од овце. Сад када га је нестрпљива власница потерала, он је јурнуо према циљу. Пролетео је поред скарабеје, која се на загонетан начин нашла закачена за ћуранов врат и оставио иза себе гуску која је, нимало узнемирена његовим напредовањем, и даље стајала постран це чупкајући сочну траву.

На одушевљење своје сопственице, мајмун Жорж је први — и једини — протрчао кроз циљ.

Трка је завршена. Животиње су се вратиле у своје кућице и кавезе, а власнице у своје салоне, разочаране неспортским понашањем својих љубимаца. Сложиле су се да је ипак боље грпети досаду него се поно во изложити свим непредвиђеностима ове забаве.

И заиста, после тога историја више никад није забележила сличан догађај.

П. С.

ЗЛАТО „ЕЛ ТЕРИБЛА"

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

КРОЈАЧИЦА

ПАРКИРАЛИШТЕ

ФРЕДЕ! НИЈЕ ЛИ ОНО ОРВИЛ НОВИЋ?

ДА... ТАЈ **ШАШКАСТИ ПРОНАЛАЗАЧ**! ШТА ЛИ ЈЕ САД СМИСЛИО?

ХОТЕЛ

ШТО С ЊИМ НЕ ГЈОРАЗГОВАРАШ ДОК ЈА ТРКНЕМ ДО КРОЈАЧИЦЕ?

ЗДРАВО, ОРВИЛЕ! **ЈОШ** СЕ БАВИШ ТИМ ГЛУПОСТИМА?

АХА, ФРЕДЕ! ЈОШ ПРОНАЛАЗИМ...

ХОТЕЛ

ЕВО, БАШ ДАНАС ИМАМ ЗАКАЗАН САСТАНАК У **УРЕДУ ЗА ПАТЕНТЕ**!

НЕ ЗНАМ ШТА СИ **САД** ИЗМИСЛИО, АЛИ... **МНОГО СРЕЋЕ**, ОРВИЛЕ!

Hanna - Barbera Prods Inc

ХОТЕЛ

УРЕД ЗА ПАТЕНТЕ →

ХВАЛА, ФРЕДЕ!

©1979 McNaught Synd. Inc.

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

ПИТАЊЕ 10

ДА ЛИ ЛУЊА НАПАДА ЧОВЕКА?

22 **КАКАДУ** — Припада породици папагаја али се од осталих разликује по великој ћуби и мање развијеном кљуну. Највише га има у Аустралији али неке врсте живе и у областима и острвима јужне Азије. Младунце људи радо узимају јер их је лако припитомити и научити да говоре. Постоји жутоћубасти какаду, црни, белоћуби, са ружичастом ћубом, са крвавом мрљом, ружичасти, галах, и сви изгледају веома живописно.

23 **СОВА** — Многи је сматрају „злокобном" птицом због буљавих очију, аветињског крика и ноћног лова. Стари Грци, међутим, с правом су је волели и била је посвећена богињи мудрости Палади Атини. Храни су инсектима, ситнијим сисарима и птицама. Има изванредан слух и вид па је одличан ловац. Углавном се гнезди у дупљама дрвећа и нежна је мајка. Буљина или јејина, ушара и ћук такође су сове.

24 **ЛУЊА** — Дневна грабљивица која веома брзо лети, има снажан кљун, оштре канџе, витко тело и дугачка узана крила добрих летачица. По свему томе могло би се помислити да је опасан борац али није тако. Тело јој није довољно снажно па зато више воли да се држи на растојању од непријатеља а храну обично краде. Уколико се и упусти у битку, то никад није отворена борба већ напад с леђа. Због кукавичлука храни се највише стрвинама или се изненада стрмоглави у сељачко двориште где граби пилиће.

25 **СЕНИЦА** — има је 60 врста и све су прилично мале — највећа није дужа од 13 см. Веома је дружељубива, живахна, скакутава, лепо пева и годинама борави на истом станишту, чак и зими. Због свега тога омиљена је код људи. Храни се инсектима, семењем, бобицама. У неким земљама закон забрањује лов на сеницу јер она чува шуме од штеточина. Понекад нанесе штету воћњаку али је то ситница према користи коју људи од ње имају. Живи свуда осим у Аустралији, Полинезији и Америци од Гватемале према југу.

НАГРАДНИ КОНКУРС: Чувајте ову страну! Одговорите на крају серије на питање. Награде: Бицикл, часовници, књиге.

ЊЕГОВИ НЕПРИЈАТЕЉИ-А ЊИХ ЈЕ БИЛО МНОГО-ПОТИЦАЛИ СУ ИЗ РАЗНИХ СРЕДИНА. ОВИ СУ БИЛИ:

РАЗБИЈАЧИ

1036

АЛИ, ДЕЛТА 99 ИМАО ЈЕ И ПРИЈАТЕЉЕ КОЈИ НИШТА НИСУ ЗНАЛИ О ЊЕГОВОЈ ТАЈНОЈ МИСИЈИ...

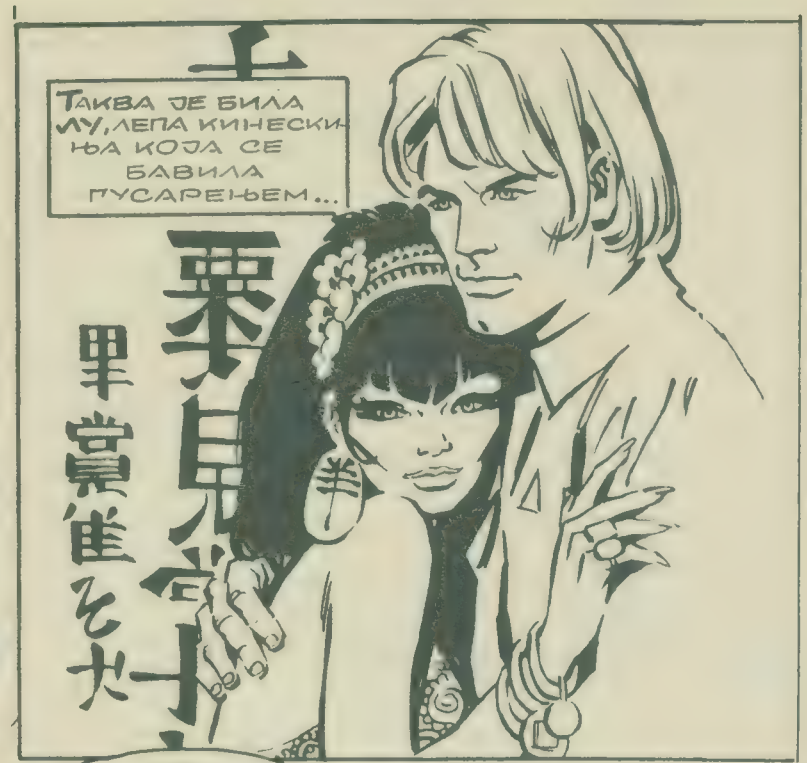
ТАКВА ЈЕ БИЛА ЛУ, ЛЕПА КИНЕСКИЊА КОЈА СЕ БАВИЛА ГУСАРЕЊЕМ...

НЕ МОГУ ТЕ ОДВЕСТИ У САМУ ЛУКУ, ДРАГИ! БИЛО БИ СУВИШЕ ОПАСНО!
НИЈЕ НИ ПОТРЕБНО!.. И ОВАКО СИ МИ МНОГО ПОМОГ-ЛА!

НЕ ЗАБОРАВИ АДРЕСУ КОЈУ САМ ТИ ДАЛА! МОЈА „ВЕЗА" У САН ФРАНЦИСКУ МОГЛА БИ ТИ ЗАТРЕБАТИ!
ХВАЛА, ЛУ! ВИДЕЋЕМО СЕ ЈОШ!

САН ФРАНЦИСКО СА СВОЈИМ БУЧНИМ УЛИЦАМА...

... ЗАПОСЛЕНИМ СТАНОВНИЦИМА ...
BANK AMERICA

... И МРАЧНИМ ПРЕДГРАЂИМА ПУНИМ ПОРОКА...

НЕ! НЕ!

ДЕВОЈКА ЈЕ БЕЖАЛА ОД НЕКОГ ИЛИ НЕЧЕГ, СМРТНО ПРЕПЛАШЕНА ...
РРОООАААР

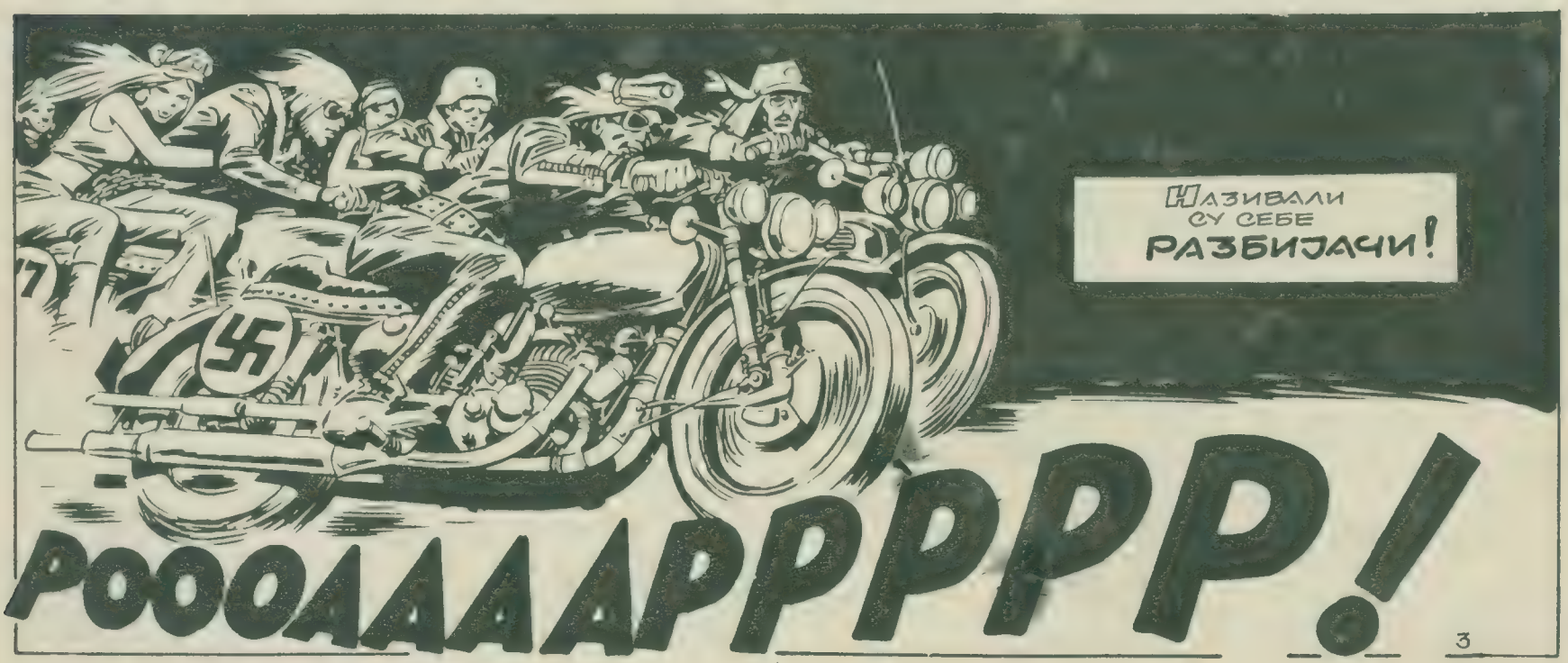
НАЗИВАЛИ СУ СЕБЕ РАЗБИЈАЧИ!
РОООААААРРРРР!

НАЈЕДНОМ, НАШЛА СЕ У КОРСОКАКУ. ЗНАЛА ЈЕ ШТА ТО ЗНАЧИ...

УПОМОЋ!

РОООАААРРР

ПУСТИТЕ МЕ! МОЛИМ ВАС... ЈА НИШТА...

СТВАРНО! ЗАШТО ЈЕ НЕ БИСМО ПУСТИЛИ! ЈАДНО ДЕТЕ!

ПРОСТО НЕ ВЕРУЈУЋИ СВОЈИМ УШИМА, ДЕВОЈКА ЈЕ УСТАЛА...

МОГУ ДА ИДЕМ... СТВАРНО?

СИГУРНО, ЦРНА! КО ТЕ ЗАДРЖАВА?

ПРОБИЈАЈУЋИ СЕ ИЗМЕЂУ ВОЗИЛА, ДЕВОЈКА ЈЕ УПЛАШЕНО ГЛЕДАЛА У ПРЕТЕЋА ЛИЦА. ЗНАЛА ЈЕ ДА ИМ НЕ МОЖЕ ВЕРОВАТИ...

..И БИЛА ЈЕ У ПРАВУ!
ОХ!

НЕ ТАКО ЖУРНО! ЗАР НЕ ЗНАШ ДА ПРЉАВЕ ЦРЊЕ ТРЕБА ДА СЕДЕ У КУЋИ А НЕ ДА НАМ ЗАПАЋУЈУ УЛИЦЕ!
АААХ!

ДЕВОЈКА ЈЕ ЗАНЕМЕЛА ОД СТРАХА. САМО ЈЕ ЖЕЛЕЛА ДА ПОБЕГНЕ. ИСТРГЛА СЕ ОСТАВЉАЈУЋИ У РУЦИ ВОЂЕ БАНДЕ ЧИТАВ ПРАМЕН КОСЕ...
ЗА ЊОМ, МОМЦИ!

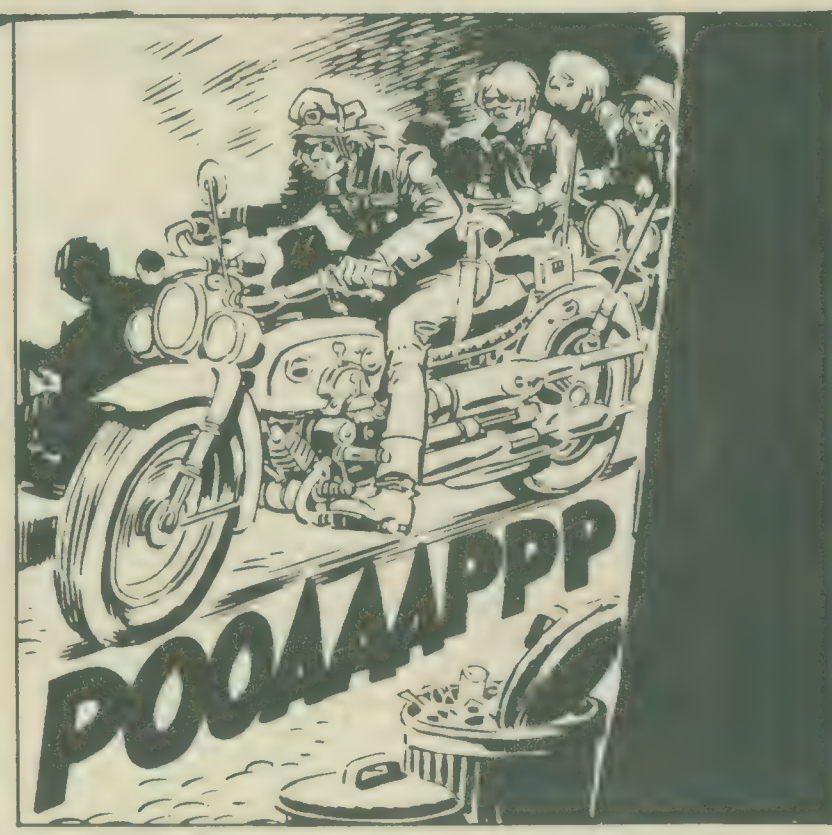
РООААРРР

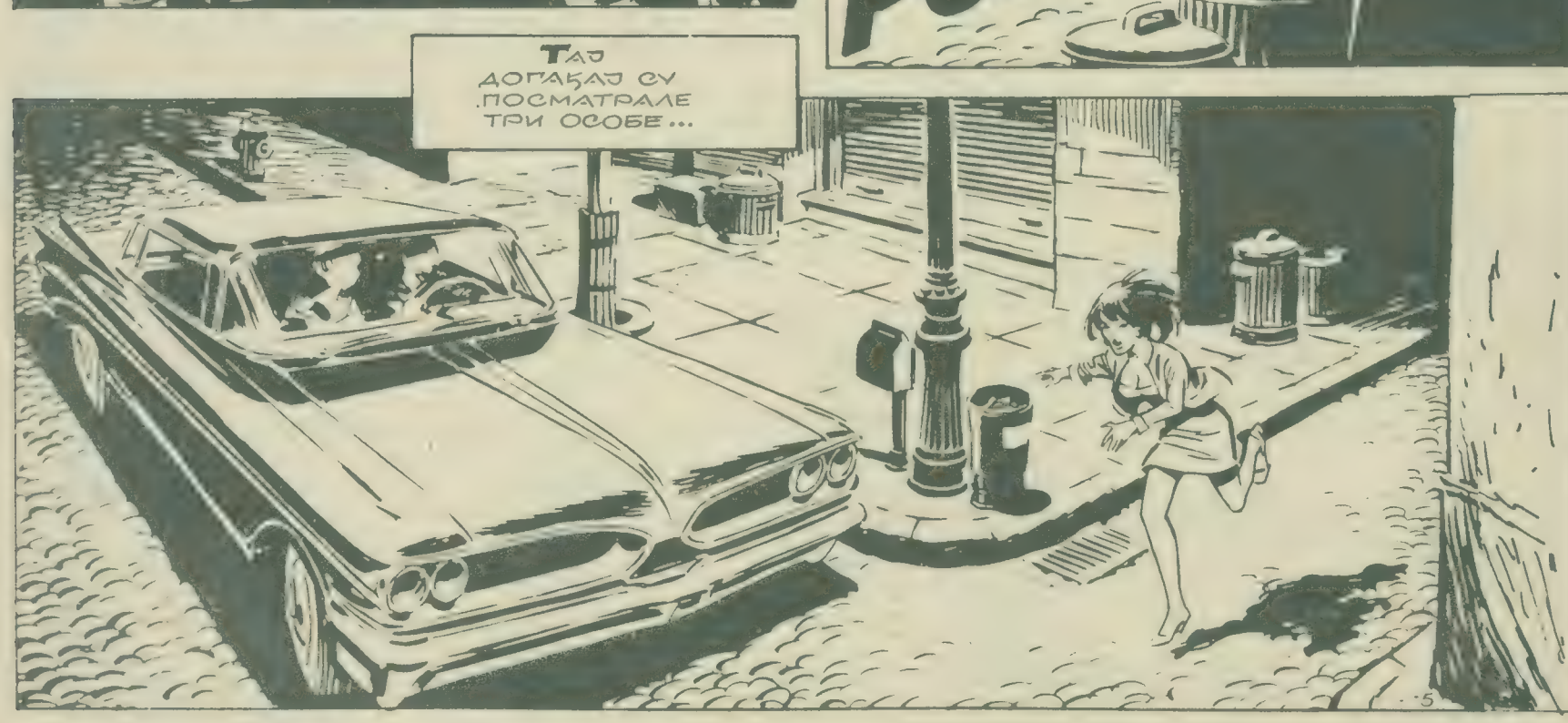
ТАЈ ДОГАЂАЈ СУ ПОСМАТРАЛЕ ТРИ ОСОБЕ...

ДВЕ ОД ЊИХ БИЛЕ СУ У ЦРНИМ ЛУКСУЗНИМ КОЛИМА...

ЗАР НИЈЕ ЗАНИМЉИВО, БЕНЕ!

АХА!

ТРЕЋА ОСОБА БИО ЈЕ

ДЕЛТА 99

СТАНИ, МАЛА! НЕ БОЈ СЕ! ЊИХОВА ЗАБАВА ЈЕ ЗАВРШЕНА!

ОХ!

ГЛЕ! ГЛЕ! ВИТЕЗ У СЈАЈНОМ ОКЛОПУ!

ИЗГЛЕДА ДА МОМАК ТРАЖИ ГУЖВУ! НАУЧИЋЕМО ГА ПАМЕТИ!

ПОТПУНО МИРАН, ДЕЛТА ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА ГРУПИ...

НЕКОГА СТВАРНО ТРЕБА НАУЧИТИ ПАМЕТИ... АЛИ ТО НИСАМ ЈА!

ЗАР? ТО ЋЕМО ТЕК ДА ВИДИМО!
КРРР!
БОРБА ЈЕ БИЛА КРАТКА И ВЕОМА ЖЕСТОКА...
ИАКО САМ ПРОТИВ ЧИТАВЕ БАНДЕ, ДЕЛТА 99 ЈЕ ОД ПОЧЕТКА БИО ГОСПОДАР СИТУАЦИЈЕ...

ИДИОТИ! СВЕ СУ УПРОПАСТИЛИ! КРЕНИ, БЕНЕ!

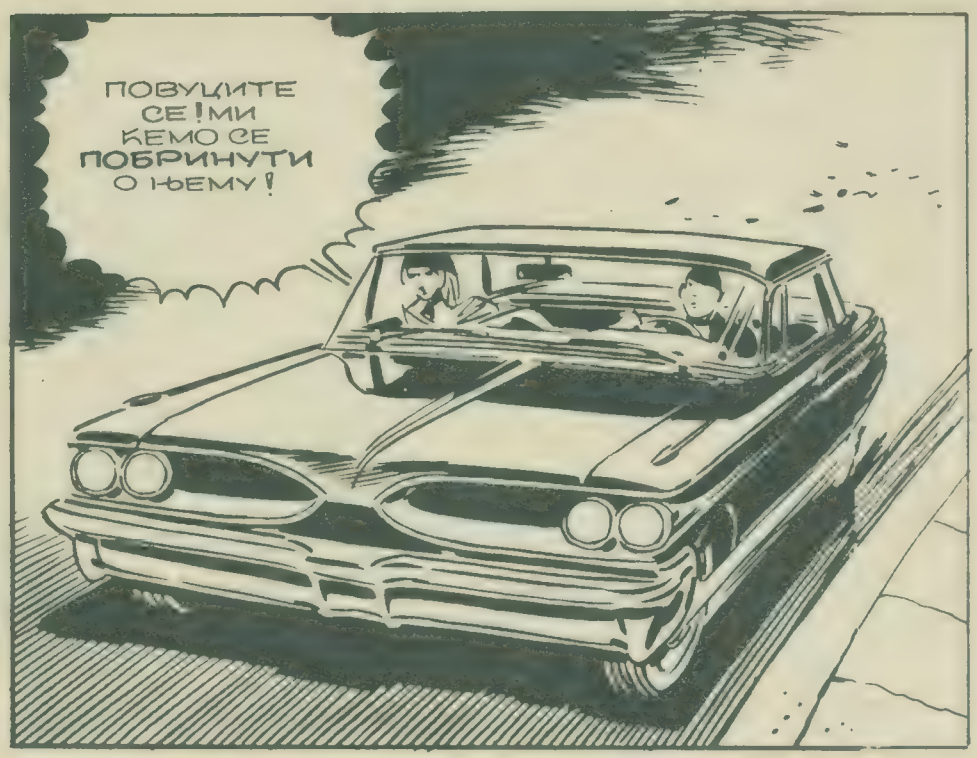
ПОВУЦИТЕ СЕ! МИ ЋЕМО СЕ ПОБРИНУТИ О ЊЕМУ!

БАНДА ЈЕ СМЕСТА ПОСЛУШАЛА НАРЕЂЕЊЕ. ЧЛАНОВИ БАНДЕ ОДМАХ СУ НЕСТАЛИ...

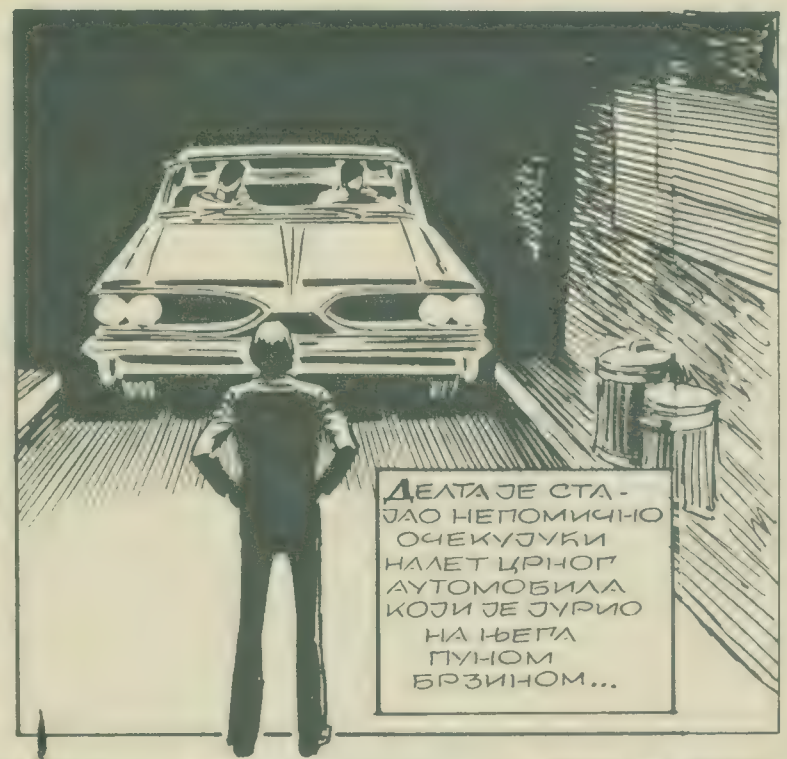
ДЕЛТА ЈЕ СТАЈАО НЕПОМИЧНО ОЧЕКУЈУЋИ НАЛЕТ ЦРНОГ АУТОМОБИЛА КОЈИ ЈЕ ЈУРИО НА ЊЕГА ПУНОМ БРЗИНОМ...

ОН ЈЕ ЛУД! НЕЋЕ ДА НАМ СЕ СКЛОНИ С ПУТА! ПОКОСИ ГА!

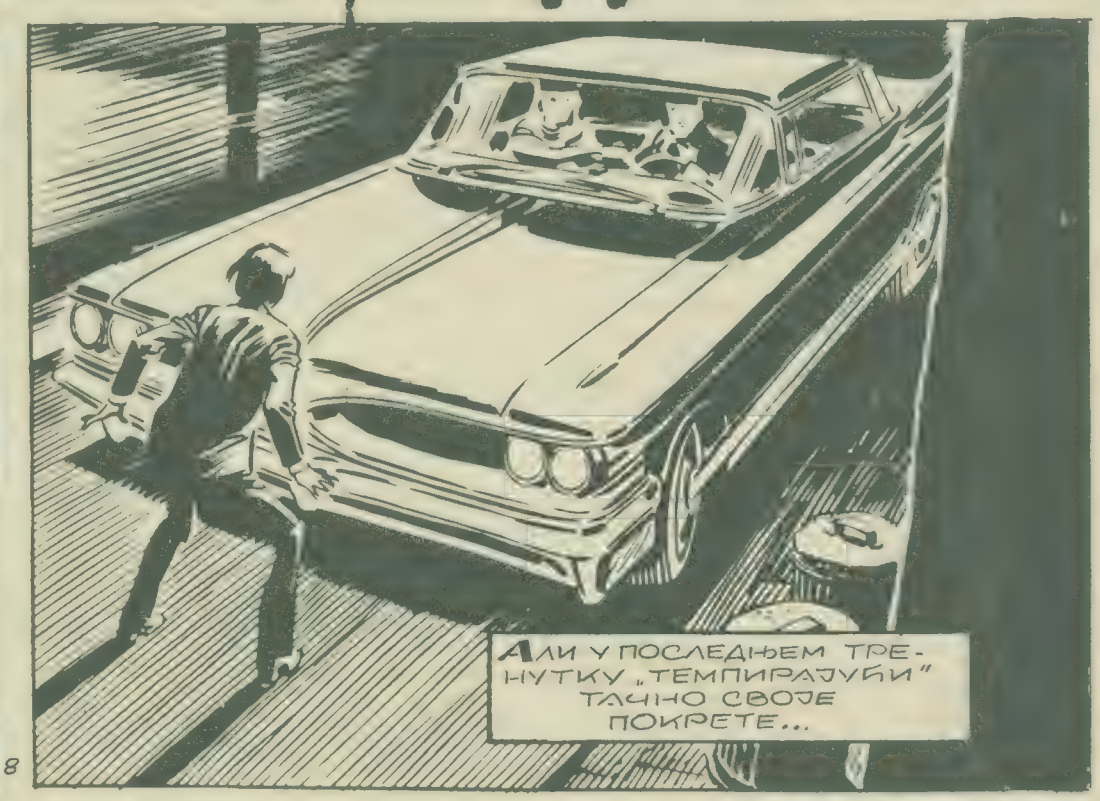
АЛИ У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ „ТЕМПИРАЈУЋИ" ТАЧНО СВОЈЕ ПОКРЕТЕ...

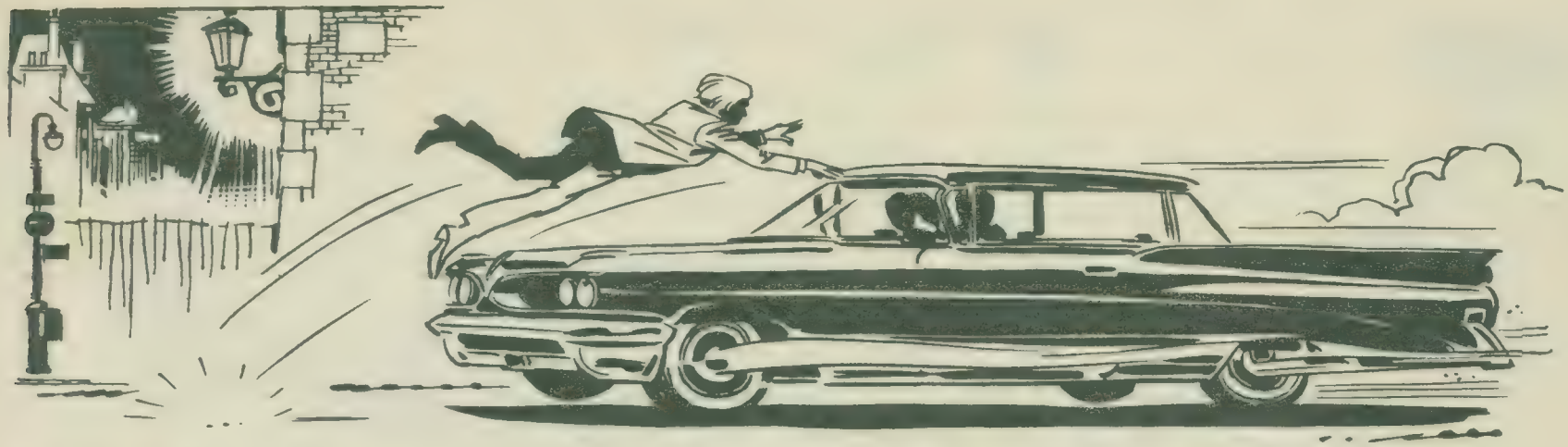

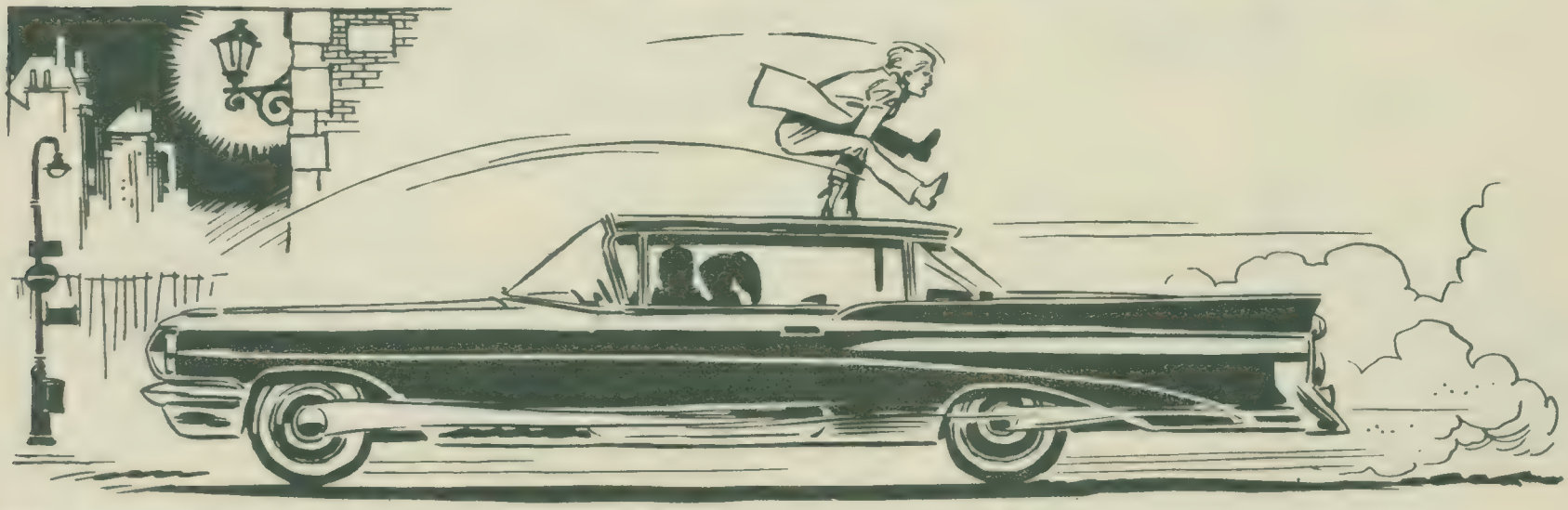

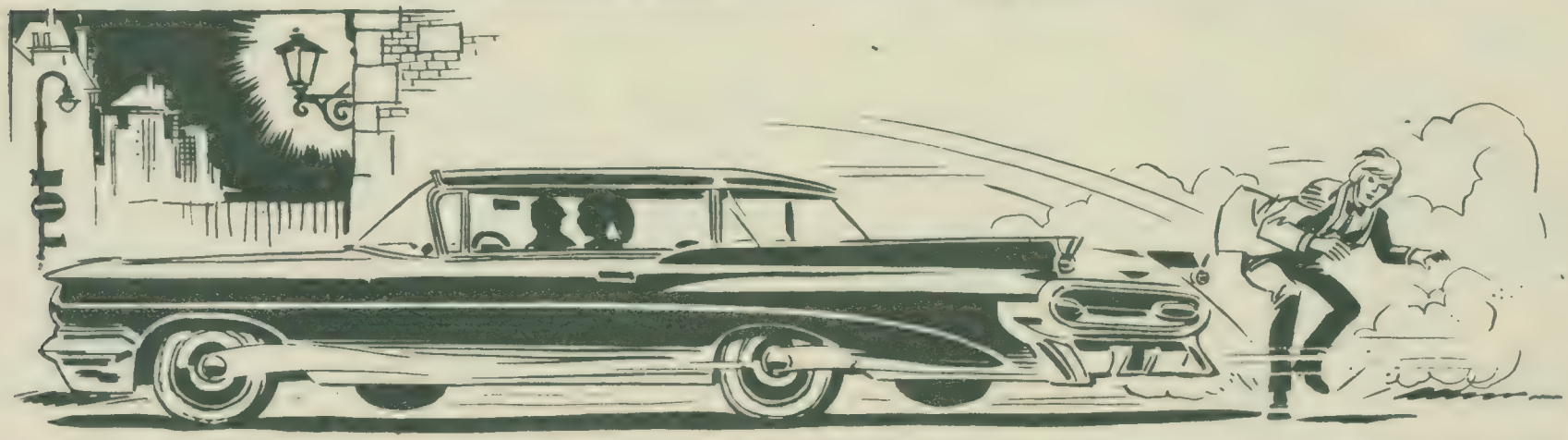

ВАЉДА СУ САД СХВАТИЛИ ДА МЕНЕ НИЈЕ ЛАКО САВЛАДАТИ! УОСТАЛОМ, ТО ЈЕ СТАРИ ТРИК!

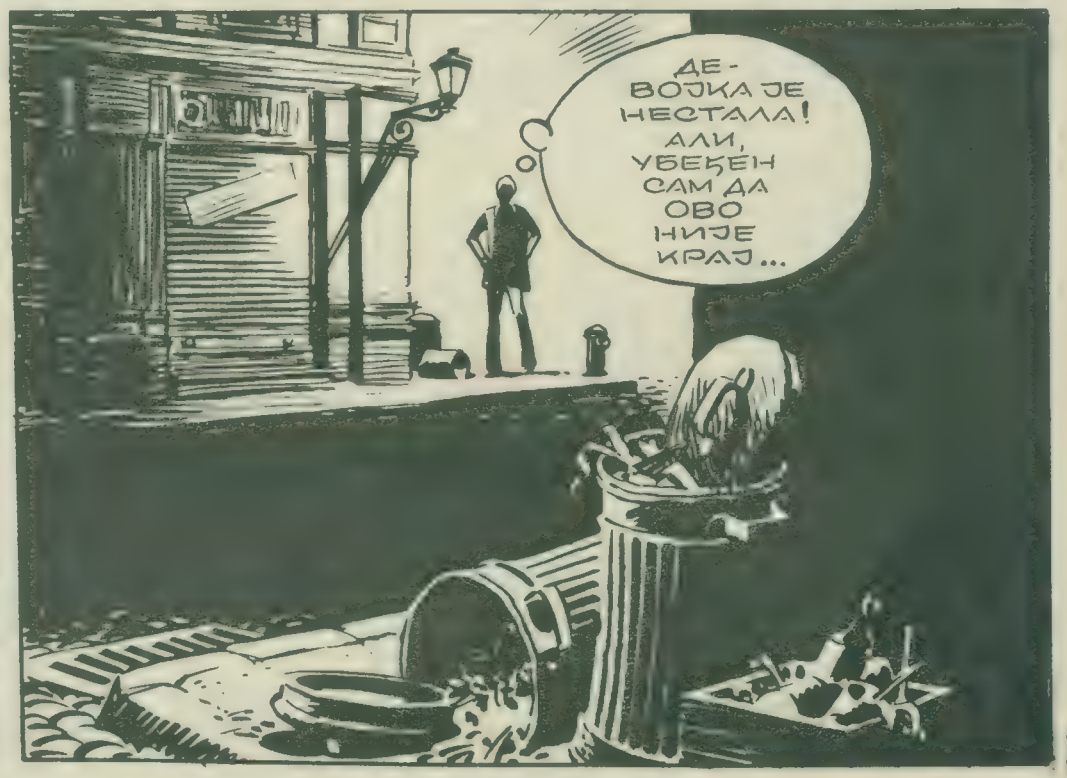
ДЕ-ВОЈКА ЈЕ НЕСТАЛА! АЛИ, УБЕЂЕН САМ ДА ОВО НИЈЕ КРАЈ...

ТАЈ ИДИОТ НАМ ЈЕ ПОКВАРИО СВЕ НАШЕ ПЛАНОВЕ! АЛИ, СРЕДИЋЕМО МИ ЊЕГА... КАСНИЈЕ!

ТАЧНО!

КАСНИЈЕ, У СТАНУ КОЈИ ЈЕ ЛУ УРЕДИЛА ЗА ЊЕГА, ДЕЛТА 99 РАЗМИШЉАО ЈЕ О ДОГАЂАЈУ НА УЛИЦИ...

ИМА ТУ НЕЧЕГ ЧУДНОГ! ПОМИСЛИО БИХ ДА ЈЕ ТО ОБИЧАН ИСПАД НЕКЕ ГРУПИЦЕ РАСИСТА... АЛИ НИЈЕ ОНИХ КОЛА КОЈА СУ ПОКУШАЛА ДА МЕ ПРЕГАЗЕ!

МОЖДА ОНАЈ ЧОВЕК КОЈИ РАДИ ЗА ЛУ МОЖЕ ДА МИ ПРУЖИ НЕКО ОБАВЕШТЕЊЕ!

НАЈПРЕ ТРЕБА ДА ДОЗНАМ КО ЈЕ СОПСТВЕНИК ТОГ АУТОМОБИЛА!

ЛИЈАНГ ЈЕ ЗАИСТА МОГАО ДА МУ ПОМОГНЕ...

ЗАПАМТИЛИ СТЕ БРОЈ? ОДЛИЧНО... РЕЦИТЕ МИ ГА! РАСПИТАЋУ СЕ И ОБАВЕСТИТИ ПОШТОВАНОГ ПРИЈАТЕЉА ГОСПОДАРИЦЕ ЛУ!

„Поштовани гост" вратио се размишљању...

Алармно звоно... ко је могао да отвори моје скровиште!

Делта је хитро угасио светлост и из дневне собе прешао у радну...

Клик

И два типа чије су се сенке виделе на зиду, нису га спазила...

Није овде!

Није ни овде!

Где ли је могао...?

Ах!

Дум

Карл? Шта се...?

Дум

Одлично! А сад... избаци их на улицу!

Делта 99 препознао је у том тренутку глас и лице лепе црнкиње...

ЈЕР ИЗ РАДНЕ СОБЕ МОГАО ЈЕ ДА ПРАТИ СВЕ ШТО СЕ ДОГАЂАЛО У СТАНУ...

ГЛЕ, ГЛЕ! ОНО ЈЕ ИЗГЛЕДА МОЈА МЛАДА ПОЗНАНИЦА ИЗ УЛИЧНЕ ГУЖВЕ!

ДА ЛИ ТО ОНА ЧИНИ ИЗ ЧИСТЕ ЗАХВАЛНОСТИ ... ИЛИ ОБАВЉА НЕКИ СВОЈ ПОСАО?

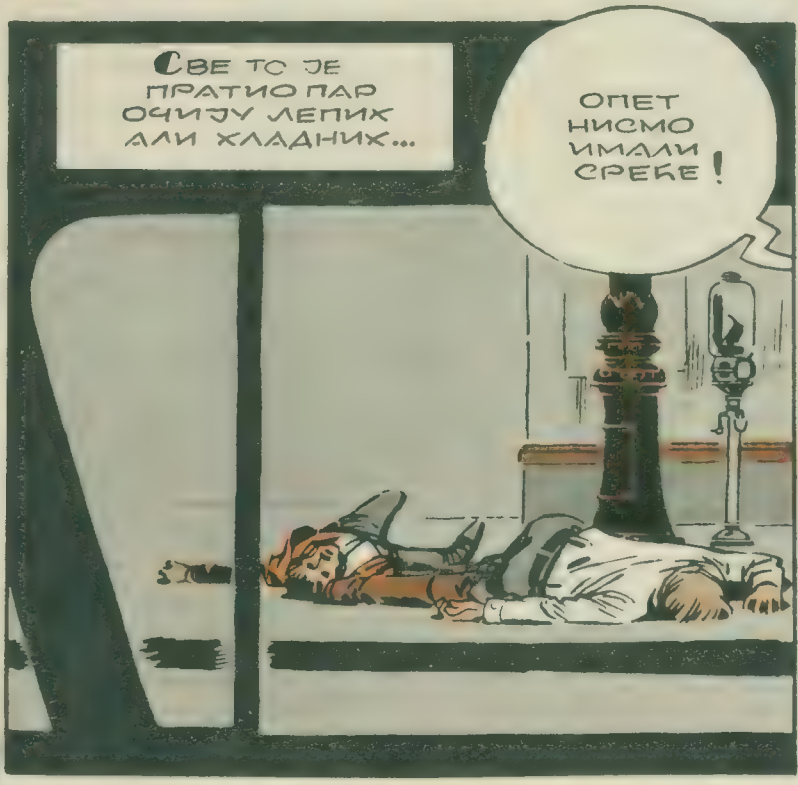

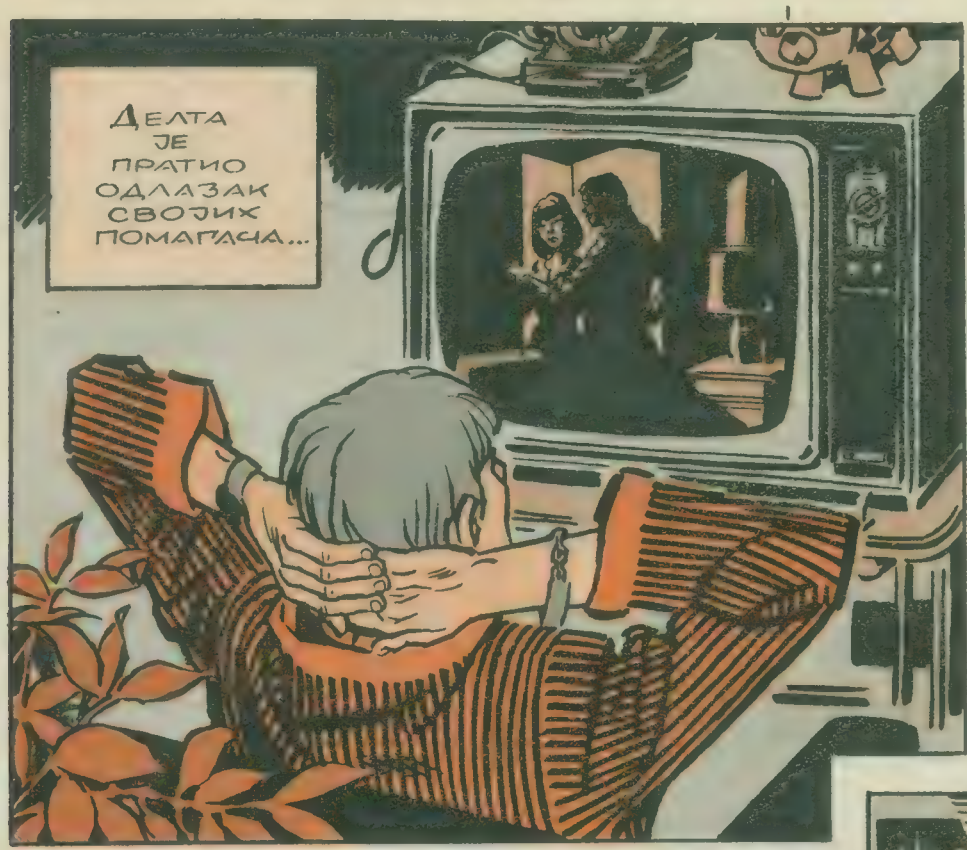
ДЕЛТА ЈЕ ПРАТИО ОДЛАЗАК СВОЈИХ ПОМАГАЧА...

НИСАМ МИСЛИО ДА ЋУ ЈЕ ТАКО БРЗО ПОНОВО ВИДЕТИ! НИЈЕ МИ САМО ЈАСНО ЗАШТО МИ ТАКО УСРДНО ПОМАЖЕ!

ЗАЗВОНИО ЈЕ ТЕЛЕФОН И ПРЕКИНУО ЊЕГОВО РАЗМИШЉАЊЕ...
КО ЈЕ? АХ... ДА, ЛИЈАНГ! ЈЕСТЕ ЛИ ШТО ДОЗНАЛИ?

ДА! ТАЈ БРОЈ НОСИ ЈЕДАН ОД АУТОМОБИЛА КОНЗУЛАТА УДХАГЕ У САН ФРАНЦИСКУ!

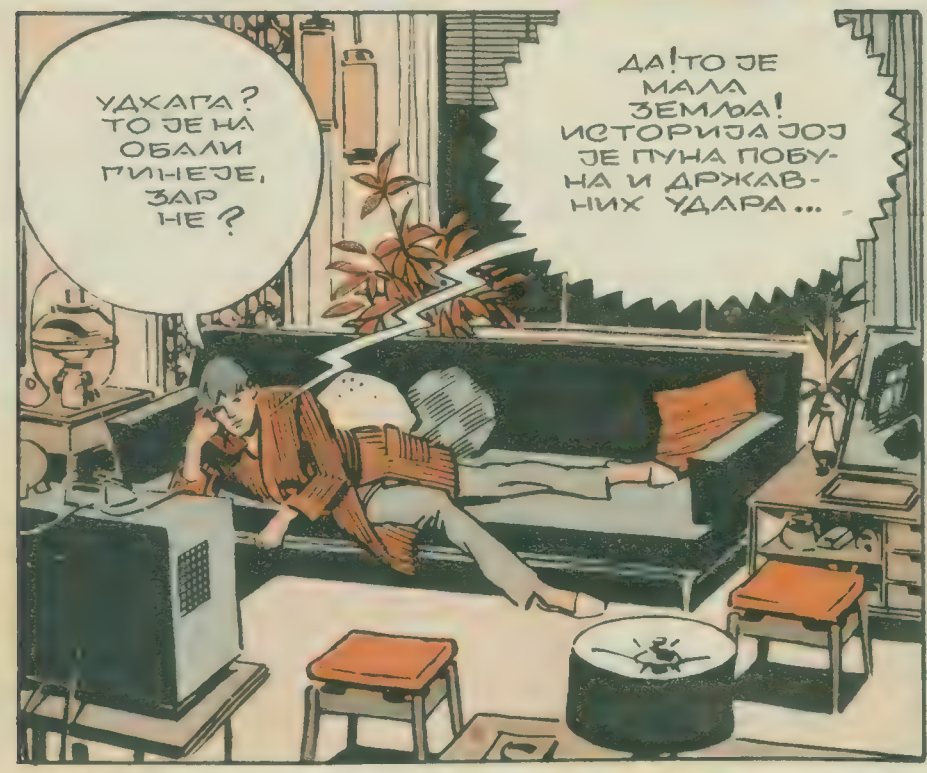
УДХАГА? ТО ЈЕ НА ОБАЛИ ГИНЕЈЕ, ЗАР НЕ?
ДА! ТО ЈЕ МАЛА ЗЕМЉА! ИСТОРИЈА ЈОЈ ЈЕ ПУНА ПОБУНА И ДРЖАВНИХ УДАРА...

ТРЕБАЛО БИ ДА СЕ ПОБЛИЖЕ УПОЗНАМ СА СТАЊЕМ У ТОЈ ЗЕМЉИ!

Сутрадан на аеродрому у Сан Франциску слетео је велики млазњак...
OC-SJB
AIR TOTAL

Сви путници стрпљиво су сачекали да им отворе и прегледају пртљаг...
ЦАРИНА

Само је један, позивајући се на дипломатски пасош, избегао да отвори свој кофер.
ЦАРИНА

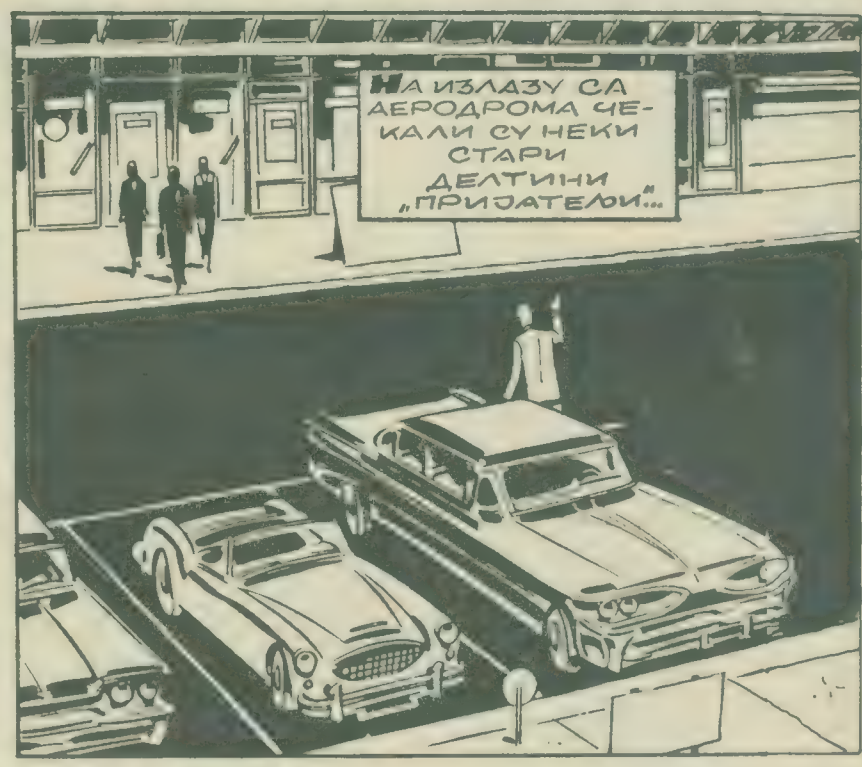
На излазу са аеродрома чекали су неки стари Делтини „пријатељи"...

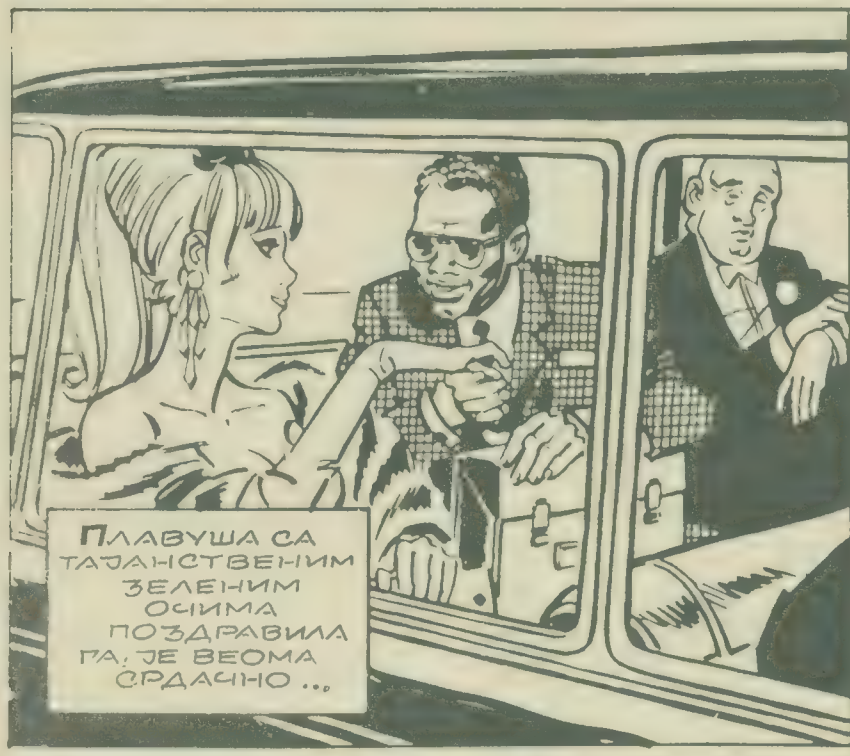
Плавуша са тајанственим зеленим очима поздравила га, је веома срдачно...

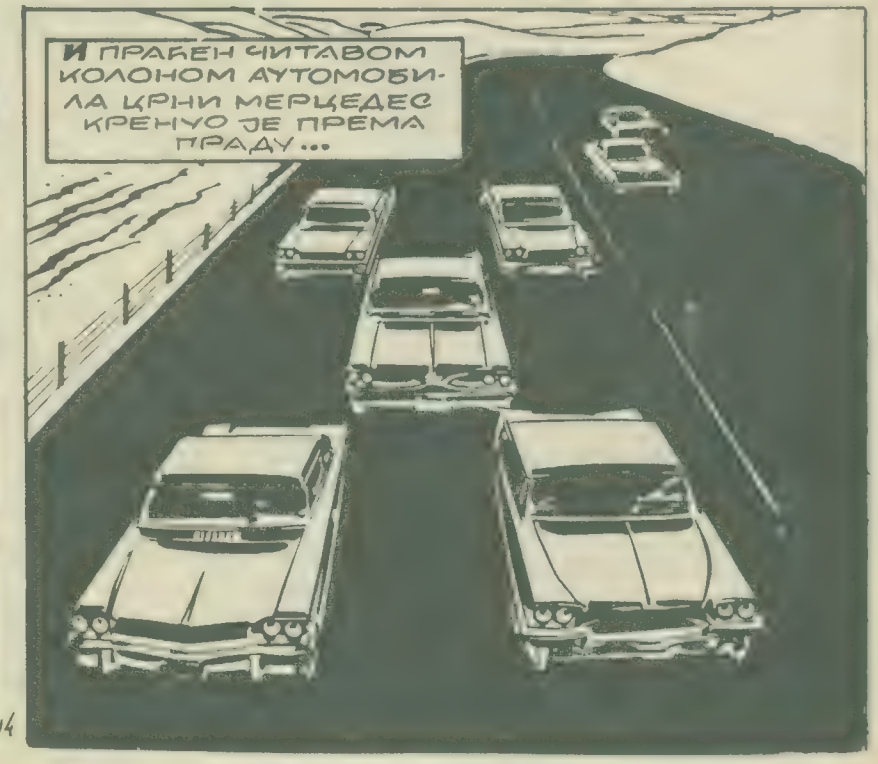
И праћен читавом колоном аутомобила црни мерцедес кренуо је према граду...

НЕШТО КАСНИЈЕ, У СРЦУ САН ФРАНЦИСКА, ЈЕДАН САОБРАЋАЈАЦ НАШАО СЕ У НАЈНЕОБИЧНИЈОЈ САОБРАЋАЈНОЈ ГУЖВИ...

!?

НЕЗНАНО ОТКУД НА УЛИЦИ СЕ ПОЈАВИЛО КРДО СЛОНОВА СА ВОДИЧЕМ...

СИЛАЊАЈ ТЕ ЖИВОТИЊЕ... НА ПЛОЧНИК! ЧУЈЕШ ЛИ МЕ? А ПОСЛЕ ЋЕМО...

НЕКЕ ДА МЕ СЛУШАЈУ... УПЛАШЕНИ СУ ПОБЕГЛИ СУ ИЗ ЦИРКУСА И...

ИЗ СВОЈИХ КОЛА ПЛАВООКА ЛЕПОТИЦА ВИВИЈАНА УПЛАШЕНО ЈЕ ГЛЕДАЛА КАКО СЕ ЊЕНИМ КОЛИМА ПРИБЛИЖАВА ОГРОМАН СЛОН...

НЕ! НЕЕЕЕ!

КРРР

ДРУГИ СЛОН БАЦИО СЕ СВОМ ТЕЖИНОМ НА ЈЕДНА ОД КОЛА КОЈА СУ ПРАТИЛА ЦРНИ МЕРЦЕДЕС...

КРРР

СВЕ ЈЕ У ТРЕНУТКУ БИЛО ГОТОВО. ПРЕ НО ШТО ЈЕ КИО СТИГАО ДА ПОКУША ДА ПОМОГНЕ ПУТНИЦИМА У ОШТЋЕЋЕНИМ КОЛИМА, СЛОНОВИ СУ СЕ ПРОБИЛИ КРОЗ АУТОМОБИЛЕ И НЕСТАЛИ У ТРКУ...

ДА НИСТЕ ОЗЛЕЂЕНИ, ГОСПОЂИЦЕ?

НЕ... ЧИНИ МИ СЕ ДА НИСАМ... ТО ЈЕ БИО САМО ШОК...

АЛИ, ЊЕНЕ ЗЕЛЕНЕ ОЧИ НИСУ БЛИСТАЛЕ ЗБОГ ШОКА ВЕЋ ЗБОГ БЕСА...

ПАЦОВИ! ОПЕТ СУ СЕ УМЕШАЛИ! ВРЕМЕ ЈЕ ДА СЕ ОБРАЧУНАМ СА СВОЈИМ НЕПРИЈАТЕЉИМА! СРЕЋОМ... СОПСТВЕНИ ДИПЛОМАТСКОГ ПАСОША УСПЕО ЈЕ ДА УМАКНЕ С КОФЕРОМ!

СУТРАДАН, НОВИНЕ СУ ОБЈАВИЛЕ ВЕСТ О НЕОБИЧНОМ САОБРАЋАЈНОМ УДЕСУ И СНИМКЕ ДОГАЂАЈА...

ДВА АУТОМОБИЛА ПРЕВРНУТА И ОБА ПРИПАДАЈУ КОНЗУЛАТУ УДХАПЕ! ЧУДНО, ЗАИСТА! МОРАЋУ ДА ИСПИТАМ СЛУЧАЈ...

ДА ТИ НЕ СМЕТАМ У ПОСЛУ, ДРАГИ?

ЈУ! ОТКУД ТИ?

КАКО БИ ТИ МОГАО ДА МИ СМЕТАШ? НАПРОТИВ! РАДУЈЕМ СЕ! ПОТРЕБНА МИ ЈЕ ТВОЈА ПОМОЋ...

ЗАР ЈЕ ТО ЈЕДИНИ РАЗЛОГ ЗБОГ КОГА МИ СЕ РАДУЈЕШ?

Његов одговор био је довољно речит. Касније, кад јој је Делта 99 испричао необичне догађаје у вези са разбијачима и конзулатом удхаге...

Јасно ми је! И ти сад намераваш да се некако увучеш у конзулат и откријеш шта се тамо догађа...?

Да... тренутак! Неко је на вратима!

Делта није очекивао тог посетиоца...

!!

Ви? Шта се...?

Помозите ми... преклињем вас...

Док су јој Делта и лу указивали помоћ, млада мулаткиња је говорила. Њене очи су грозничаво горе...

Остала сам само ја! Сви моји пријатељи су мртви... или у рукама разбијача... не знам коме да се обратим! Ви сте ми једном помогли...

Помоћи ћу вам опет! Али, најпре ми морате све испричати!

17

У ПРЕДГРАЂИМА ВЛАДАЈУ РАЗБИЈАЧИ КОЈИ СУ ОБЈАВИЛИ РАТ СВИМ ОБОЈЕНИМ! ЈА САМ БИЛА НА ЧЕЛУ ОТПОРА ПРОТИВ ЊИХ... АЛИ ОНИ СУ НАС УНИШТИЛИ! ВЕРУЈЕМ ДА СУ ОНИ УМЕШАНИ И У ТРГОВИНУ ДРОГАМА... ЗНАМ ГДЕ ИМ ЈЕ СТОВАРИШТЕ...

ЗНАТЕ ЛИ ШТА ТО ЗНАЧИ? АКО СУ СТВАРНО УМЕШАНИ У ТРГОВИНУ ДРОГАМА... МОЖЕМО ИХ ПРИЈАВИТИ ПОЛИЦИЈИ... ПА ЋЕ ИХ УХАПСИТИ! ТАКО ЋЕМО ОСЛОБОДИТИ ГРАД ЊИХОВОГ ТЕРОРА!

ЈАСНО МИ ЈЕ!

ПОЋИ ЋУ С ВАМА ДА ВИДИМО ГДЕ ЈЕ ТО ЊИХОВО СТОВАРИШТЕ! ХОЋЕШ ЛИ И ТИ, ЛУ?

НЕ, ДРАГИ! МОРАМ НАТРАГ У ХОНГКОНГ!

АЛИ, СРЦЕМ ЋУ БИТИ СА ВАМА! ЖЕЛИМ ТИ УСПЕХ!

ХВАЛА, ДРАГА! УСКОРО ЋЕМО СЕ ВИДЕТИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ВИ ЋЕТЕ МИ ПОКАЗАТИ ПУТ...

ЈАСНО! ТО СУ ВАША КОЛА?

АЛИ, ПРЕ НО ШТО ЈЕ ДЕЛТА И СТИГАО ДА ОДГОВОРИ...

МИСЛИЛА СИ ДА СИ ЗАМЕТНУЛА ТРАГ, ЦРЊО?

ААХ!

ДА СЕ НИСИ УСУДИЛА ДА ПИСНЕШ, ЦРЊО! И ТИ И ТВОЈ ПРИЈАТЕЉ СТЕ ДОЛИЈАЛИ!

СТРПАВШИ ОНЕСВЕШЋЕНОГ ДЕЛТУ У ПРОСТОР ЗА ПРТЉАГ А ДЕВОЈКУ ПОРЕД СЕБЕ, ЈЕДАН ОД РАЗБИЈАЧА ПОТЕРАО ЈЕ ДЕЛТИНА КОЛА...

А КАД СУ КОЛА СТАЛА И РАЗБИЈАЧ ИХ УВЕО У ЗГРАДУ...

ДОБРО ДОШЛИ... ВАС ДВОЈЕ!

НАЛАЗИТЕ СЕ У ПОДРУМУ КОНЗУЛАТА УДХАГЕ! А РАЗЛОГ ШТО СМО ВАС ДОВЕЛИ ЈЕ ТАЈ ШТО СТЕ, УДРУЖЕНИ, ПОСТАЛИ СУВИШЕ ОПАСНИ ПО НАС!

ЦРНА ДЕВОЈКА, ВАША ПРИЈАТЕЉИЦА, ВЕЋ НАМ ЈЕ НАНЕЛА ДОСТА ШТЕТЕ! ОНА ЈЕ ПРИПАДАЛА ЈЕДНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ ИЗ УДХАГЕ КОЈА ЈЕ ПОКУШАЛА ДА СПРЕЧИ НАШУ САРАДЊУ СА ДАНАШЊОМ ВЛАДОМ ТЕ ЗЕМЉЕ И ТРГОВИНУ ШЕТИЈЕМ! ЗНАТЕ ЛИ ШТА ЈЕ ШЕТИ?

НЕКА ДРОГА, ПРЕТПОСТАВЉАМ!

ТАЧНО! МОЖЕ ДА СЕ ПУШИ ИЛИ ДА СЕ ЖВАЋЕ! НА ЊОЈ ОДЛИЧНО ЗАРАЂУЈЕМО И МИ И НАШИ СНАБДЕВАЧИ! ЗАХВАЉУЈУЋИ ЊОЈ ИМАМ ЧИТАВУ АРМИЈУ ПОСЛУШНИХ РАЗБИЈАЧА... РАДЕ ЗА ДРОГУ!

САД ТИ ЈЕ, ВЕРОВАТНО, ЈАСНО ЗАШТО НИСАМ ДОЗВОЛИЛА ДА МИ ОВА ЦРНА КУЧКА ПОКВАРИ ПОСЛОВЕ! МОЈИ МОМЦИ СУ ЈЕ СТАЛНО ПРАТИЛИ И... САД СТЕ ОБОЈЕ У МОЈОЈ ВЛАСТИ!

НУДИМ ТИ САРАДЊУ! ХРАБАР СИ, СНАЛАЖЉИВ, ПАМЕТАН! И ЛЕП... ШТО НИЈЕ ЗА ПОТЦЕЊИВАЊЕ! ДАКЛЕ? АКО НЕ ПРИСТАНЕШ...

УЗАЛУД МЕ УБЕЂУЈЕШ! ТИ, ИЗГЛЕДА, НЕ СХВАТАШ КОЛИКО СИ ЗЛА НАНЕЛА ОВОМ ГРАДУ! САД ИМАМ ДОКАЗ ПРОТИВ ТЕБЕ...

...СВАКА ТВОЈА РЕЧ ЗАПИСАНА ЈЕ НА ОВОМ МИНИЈАТУРНОМ МАГНЕТОФОНУ! А ШТО СЕ ТВОЈЕ ПРЕТЊЕ ТИЧЕ...

БЕЗ ГУРАЊА! СВИ ЋЕТЕ ДОЋИ НА РЕД!

ШТА ЈЕ? ИЗГЛЕДА ДА ВАС НЕМА ВИШЕ? БРЗО СТЕ СЕ УМОРИЛИ!

УПОМОЋ, БЕНЕ! ВАТРА!

ВИВИЈАНИНИ КРИЦИ И ПЛАМЕНИ ЈЕЗИЦИ УНЕЛИ СУ ПРАВУ ПОМЕТЊУ...

УПОМОЋ! СВИ ЋЕМО ИЗПОРЕТИ!

БРЗО! ЗА МНОМ! ПОЖУРИТЕ!

ОХ!

НА СЦЕНИ СУ СЕ ВЕОМА БРЗО ПОЈАВИЛИ ВАТРОГАСЦИ...

... А И ПОЛИЦАЈЦИ КОЈИ СУ СМЕСТА ПОХИТАЛИ У ПОДРУМ!

АХ!

ВРАТА! ТАЈ ПАЦОВ ЈЕ ЗАКЉУЧАО ВРАТА!

БРЗО! ЗНАШ ЛИ, МОЖДА, ГДЕ ДРЖЕ ДРОГУ?

У ЈЕДНОМ КОФЕРЧЕТУ... ЈУЧЕ ЈУ ЈЕ ДОНЕО ЊИКОВ ЧОВЕК АВИОНОМ! МИ СМО ПОКУШАЛИ ДА ЈЕ ОТМЕМО ЈОШ НА УЛИЦИ АЛИ...

УСКОРО ЈЕ КОФЕРЧЕ БИЛО У ДЕЛТИНИМ РУКАМА...

ОВО ЋЕШ ОДМАХ ПРЕДАТИ ПОЛИЦИЈИ! ДРОГА И ПОЖАРУ КОНЗУЛАТУ ИЗАЗВАЋЕ ВЕЛИКУ ГУЖВУ!

ИСТРАГУ ЋЕ ВЕРОВАТНО ПРЕУЗЕТИ УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ! ТО ЋЕ, УБЕЂЕН САМ, ПОМОЋИ ТВОЈОЈ ЗЕМЉИ ДА ЗБАЦИ САДАШЊУ ДИКТАТОРСКУ ВЛАДУ КОЈА ЈЕ ДОШЛА НА ВЛАСТ ЗАХВАЉУЈУЋИ ГАНГСТЕРИМА И ТРГОВЦИМА ДРОГОМ!

ДА! ЈОШ КАД СЕ ДОЗНА ДА ЈЕ ТА ВЛАДА ПОДИГЛА ЧИТАВЕ ПЛАНТАЖЕ НА КОЈИМА СЕ БИЉКА ШЕТИ...

ЈА САД МОРАМ ДА ИДЕМ! ИЗ ОДРЕЂЕНИХ РАЗЛОГА НЕ ЖЕЛИМ ДА ИМАМ ПОСЛА С ВЛАСТИМА! УОСТАЛОМ, ТИ ЋЕШ ИМ СВЕ ИСПРИЧАТИ!

ХВАЛА НА ПОМОЋИ И... МНОГО СРЕЋЕ!

ЗАШТО МИ ЗАХВАЉУЈЕ? ПА ЈА САМ САМО ВРШИО СВОЈУ ДУЖНОСТ!

ПССТ... ДЕЛТА!

ЛУ! ОТКУД ТИ ОВДЕ?

УПАДАЛ ЈЕ, ДРАГИ! КАД САМ ИЗЛАЗИЛА ПРИМЕТИЛА САМ ЈЕДНОГ ТИПА КАКО СЕ ВРЗМА ОКО КОЛА ПА САМ ОСТАЛА И ПРАТИЛА ВАС...

ТО СИ ТИ, ЗНАЧИ, ПОДМЕТНУЛА ВАТРУ И ПОЗВАЛА ВАТРОГАСЦЕ?

А КО БИ ДРУГИ, ДРАГИ? ТИ ЗНАШ ДА БИХ ЈА СВЕ УЧИНИЛА ДАТИ ПОМОГНЕМ!

КАДА СУ КОЛА У КОЈИМА СУ СЕ ЊИХ ДВОЈЕ НАЛАЗИЛИ ПРОШЛА ИСПРЕД КОНЗУЛАТА, ДЕЛТА ЈЕ ВИДЕО ДА СУ ЗЛОЧИНЦИ ВЕЋ У РУКАМА ПОЛИЦИЈЕ...

МОЈ ЗАДАТАК, ДА СЕ УВЕК И НА СВАКОМ МЕСТУ БОРИМ ПРОТИВ ЗЛА, У ОВОМ ГРАДУ ЈЕ ЗАВРШЕН! ЈОШ САМО ДА УНИШТИМ КОФЕР СА ОСТАТКОМ ДРОГА!

КРАЈ

© King Features Syndicate, Inc., 1969. World rights reserved.

1036

НУЛА X ☆☆☆ ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

ШТА СЕ ДОГАЂА? КАКВА СУ ОВО ВИЋА?

ЗОВУ СЕБЕ ЛИНИТАНИМА! ПОТИЧУ ИЗ ГАЛАКСИЈЕ АСВО...

ОПСТАНАК ЊИХОВЕ ПЛАНЕТЕ ЗАВИСИ ОД ВЕШТАЧКОГ СУНЦА... А ТО СУНЦЕ УМИРЕ!

ДА! И МИ СМО ЗАУСТАВИЛИ КОНВОЈ ТОГ ЧОВЕКА И ЗАТРАЖИЛИ ПОМОЋ... ДА ОПРАВИМО ГЛАВНИ РЕАКТОР!

ДВАДЕСЕТ ХИЉАДА ЉУДИ! ЧУЈЕТЕ ЛИ ОВО, ВИНЕРУ! СВИ СУ ПОГИНУЛИ ЗАТО ШТО СТЕ ВИ ОДБИЛИ ДА ПОМОГНЕТЕ ЛИНИТАНИМА!

„УМЕСТО ДА НАМ ПОМОГНЕ ОН НАС ЈЕ СМЕСТА НАПАО. МИ СМО УЗВРАТИЛИ ВАТРУ... И СВИ СУ ИЗГИНУЛИ СЕМ ЊИХОВОГ ВОЂЕ..."

ИМАО САМ СВОЈ САН... ЗАРВИ ТО НЕ РАЗУМЕТЕ? САН О НОВОМ ЖИВОТУ НА ДРУГОЈ ПЛАНЕТИ! ВИ СТЕ МЕ ПОНИЛИ... НИСАМ ИМАО ВРЕМЕНА...

ЗА ТО ЋЕТЕ СКУПО ПЛАТИТИ, ВИНЕРУ!

ПОЛА ЈЕ ОБУЗЕО БЕС...

ПРИЈАТЕЉУ С ЛИНИТАНА ОВАЈ ЧОВЕК НАМЕРАВА ДА РАЗОРИ НАШУ ПЛАНЕТУ... МОРАМО ГА ВРАТИТИ НА ЗЕМЉУ!

ПРЕ ЋУ УМРЕТИ!

СНАГОМ ЛУДАКА ВИНЕР СЕ ОСЛОБОДИО И...

ВРАТА... ЗАДРЖИТЕ ГА!

ОНДА МИ ПОМОЗИТЕ И ЈА ЋУ ВАМ ОСИГУРАТИ ПОВРАТАК НА ЗЕМЉУ!

ПРВО ЋЕШ С НАМА НА АСВО А ОНДА НАТРАГ НА ЗЕМЉУ... ДА ДЕМОНТИРАШ БОМБУ У ЗЕМЉИНОМ ЈЕЗГРУ!

НИКАД... НИКАД!

У РЕДУ! ПОКУШАЋЕМО! САМО... ПОЖУРИМО!

ПРЕКАСНО...

ААААХ!

У ИДУЋЕМ НАСТАВКУ: КОМЕ ПОМОЋИ - ЛИНИТАНУ ИЛИ ЗЕМЉИ?

3+333

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

Узалуд већ пола сата тата долива бензин, мења уље и проверава кочнице док му бес кључа и удара у лице. Најзад син Света проналази у чему је ствар и отклања квар — у питању су свећице. **Ваш задатак: наведите један производ Енергоинвестове творнице у Добоју!**

ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полеђини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево.

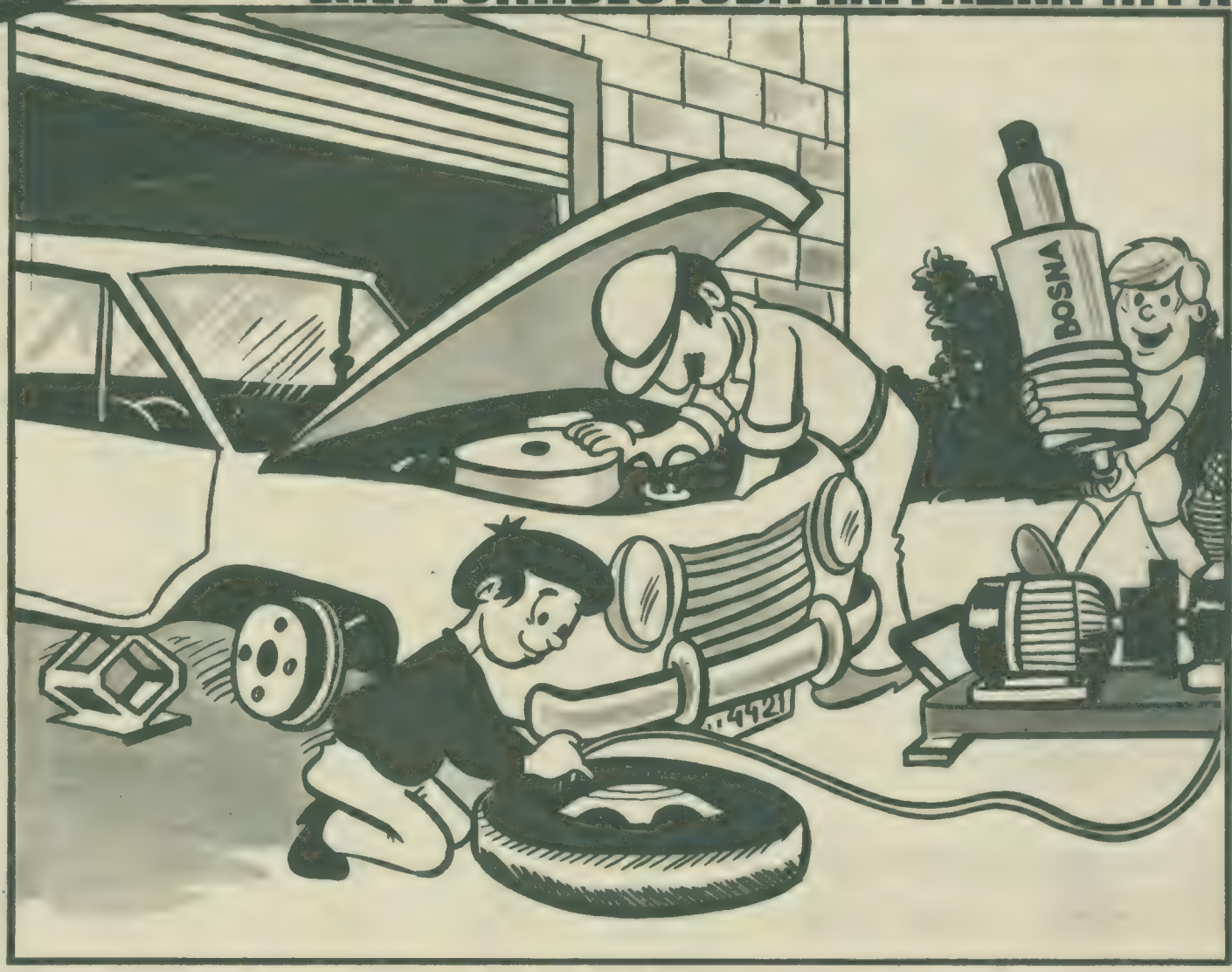

ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

У великом наградном квизу ЕНЕРГОИНВЕСТА „3 плус 333“ једна од три главне награде је и путовање у далеку афричку земљу Замбију. У овој лепој и пријатељској земљи ЕНЕРГОИНВЕСТ учествује у пројекту изградње прве властите замбијске електране. ЕНЕРГОИНВЕСТУ је поверена изградња двосмерног далековода који ће спајати електрану са потрошачким центром. Укупна дужина далеководних линија је 92 км, док ће укупно бити изграђено 220 великих далеководних стубова, од којих су поједини тешки и по 25 тона. Далековод прелази преко великог кањона реке КАФУЕ широке 829 метара! За овај 330 kv далековод снимање трасе, пренос великог дела материјала и монтаже вучног ужета вршени су хеликоптерима.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак, гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова.

ЗАДАТАК 41

ENERGOINVEST

Дан Barry

ФЛАШ ГОРДОН

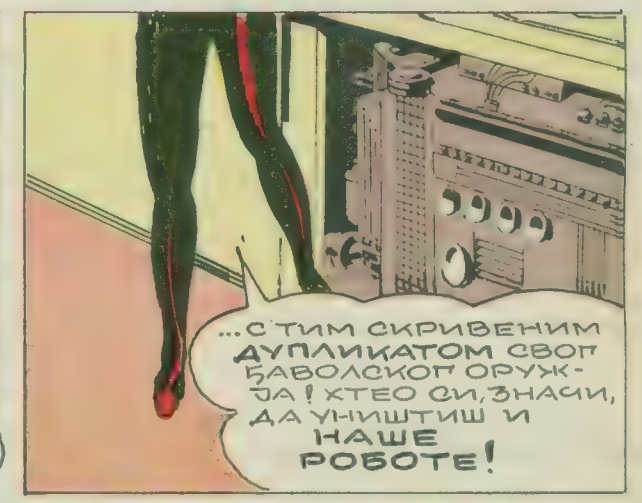

ИДУЋЕ СЕДМИЦЕ: РАТ ЈЕ ЗАВРШЕН!

ПРИЧА О ТОЧКУ 2

Да би у један мах превезли што више робе, трговци користе нову врсту кола: 8—10 натоварених коња, у паровима, вуку кола тешка и по више тона. Ионако лоши путеви постали су још гори, па је 1600. теретним колима забрањен саобраћај друмовима. Ова забрана укинута је тек 1650.

1

Крајем 16. века у многим земљама организацију поште преузима држава. Путнички саобраћај почиње да се шири јер поштанске кочије поред писама и пакета превозе и људе.

2

Па ипак, ова путовања била су далеко од удобних. Кочије без федера и точкови с металним обручем нимало нису ублажавали труцкање по џомбастом друму. Путнике је на крају пута болела свака кошчица као да их је неко испребијао.

3

4

Тек око 1800. процветало је путовање кочијама захваљујући шкотском градитељу путева Џону Макадаму: на изравнану подлогу стављан је слој крупног ломљеног камена, па ситнији туцаник који се ваљао с песком и водом. Кочијаши су се тачно држали возног реда.

Поткрај 18. века јављају се потпуно затворена поштанска кола — **дилижанса.** Напред се налазило уздигнуто седиште за кочијаша, који је о паису обавезно носио по два револвера. Јер, то је време друмских разбојника који су живели од пљачке. На повику: „Стој и предај се“ изненађеном кочијашу преостајало је само да дигне руке увис.

5

ПРВИ ВОЗНИ РЕД

Путничке ко́чије доживеле су врхунац почетком 19. века (луксузне каруце, фијакер, чезе, омнибус — за већи број путника) али, ипак, возилима на коњску вучу дани су били одбројани: пронађена је ПАРНА МАШИНА.

Прву локомотиву на пару која се кретала по шинама конструисао је Енглез Ричард Тревтик. У фебруару 1804. на прузи дугој 15 км, његова локомотива која је вукла пет вагона превезла је 10 тона гвожђа и неколико људи. Били су то први „железнички" путници. На жалост, колосек од дрвета показао се преслаб за ову тежину.

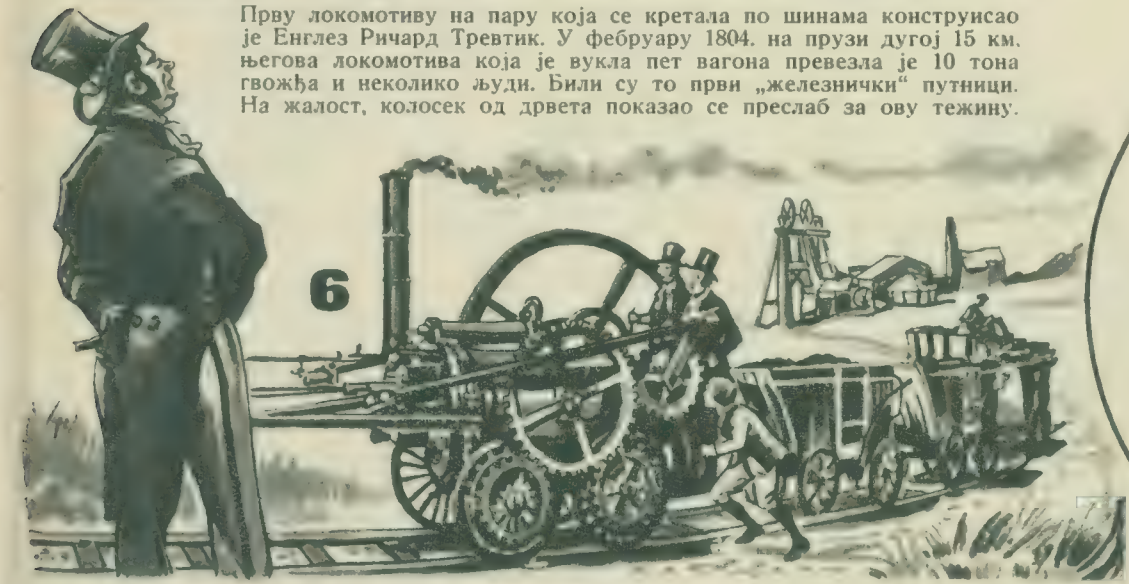

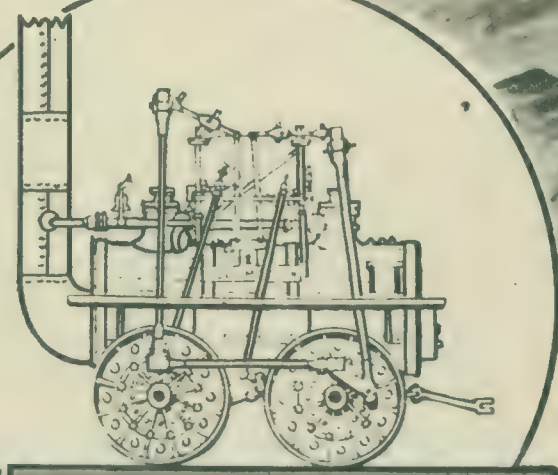

Године 1814. енглески проналазач Џорџ Стивенсон конструисао је прву употребљиву парну локомотиву. У току следећих година он је још више усавршио своје дело и 1825. на прузи Стоктон — Дарлингтон коју је такође он изградио, прошао је први путничко-теретни воз на свету. Шине су биле од гвожђа, а размак 1,42 м колико и данас износи код пруге нормалног колосека.

[illegible] парна [illegible] на св

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ИДУЋИ НАСТАВАК: СПАСОНОСНИ ПЕСАК!

Жуте очи леопарда с мржњом су посматрале 14-годишњег дечака који је држао пушку. Између њих није било ни 2 метра раздаљине

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

БРАВО ЦИМЕ!

Тата! Тата! Чимути каже да је клопка за леопарда празна. — 14-годишњи Цим Ватсон дотрчао је као без душе да саопшти оцу новост коју је управо чуо од свог вршњака и друга Чимутија. Цимов отац, ветеринар, доселио се пре десетак година у Родезију где је сад управљао једном фармом за одгајање говеда на самој ивици џунгле. Цим је сваки слободан тренутак проводио поред оца и већ је много знао о животињама, о њиховим навикама, о опасностима које прете њима и које оне доносе другима. Јуче је, на три километра од куће, нађен преклан млади во. По свему судећи то је учинио леопард. Како ове звери имају обичај да две ноћи узастопце долазе да докрајче своју жртву, у близини убијеног вола постављена је специјална клопка са напетом пушком тако подешена да кад леопард загризе месо, оружје опали.

— Ја сам чуо кад је пушка опалила — потврдио је Чимути — Зла животиња мора да је већ упинула.

— Надајмо се — одговори ветеринар Ватсон — Али, можда је леопард само рањен или је једноставно побегао. Морамо бити опрезни.

— Тата, могу ли и ја с тобом — усудио се да изговори Цим.

ШТА ЋЕ РЕЋИ ИРЕНА?

Ватсон се само тренутак колебао. Цим је још дечак, али зар и Чимути нема исто толико година, а смео би сам са пушком да преспава у џунгли. Шта год рекла на то његова жена Ирена, повешће Цима. Неће од њега правити мамину мазу.

— Узми мој карабин! — рече једноставно отац и пође према џунгли.

Тимоти Ватсон је с двоцевком у рукама ишао напред, за њим је опрезно ступао Цим, а Чимути је као заштитница ишао на зачељу. Да би дошли до места где су поставили клопку, морали су проћи кроз високо жбуње. Опрезно су разгртали шибље и осматрали околину.Кад су стигли на циљ, видели су да је клопка — пушка заиста опалила, а од убијеног леопарда ни трага.

— Да то није урадио шакал, или нека друга мања животиња? — упита Цим.

Тимоти Ватсон заврте главом и показа му трагове леопардових шапа, а мало даље и крв. Нема сумње, леопард је рањен, али ипак је умакао. Можда је ту негде у близини. А можда га је метак само окрзнуо.

Полако, корак по корак, пошли су трагом рањене звери. Шума је постајала све гушћа, лијане све испреплетаније. Сунце се тек понеде пробијало кроз густо лишће. Корачали су напрегнутих чула очекујући сваки час изненађење. Знали су да ништа није опасније од рањеног и разјареног леопарда.

НАГЛИ СКОК

Наједном Чимути даде знак.

— Зла животиња је ту — рече тихо и показа на жбуње удаљено четрдесетак метара.

Цим и његов отац погледаше у правцу дечакове руке, али у мору лишћа које се њихало на јутарњем поветарцу, нису ништа видели.

— Ту, ту, испод оних грана — понављао је дечак чије је оштро око умело да разазна шта су тачкасте шаре животиње а шта сунчеве пеге по лишћу.

Неизвесност је потрајала само тренутак, а онда — нагли скок и животиња нестаде у шуми. Сад су знали не само да је жив већ и да није тешко рањен и да га треба убити по сваку цену јер ће нанети зло и људима и животињама на фарми. Али, како?

— Хоћемо ли за њиме, тата, — упита узбуђено Цим.

Ватсон је ћутао. Ако пођу, била би то лудост. Скочио би на њих пре него што подигну пушку. Треба га сачекати, заправо намамити да поново дође.

— Чимути, иди доведи оне волове који ору на њиви крај потока. На такав мамац леопард ће се сигурно ухватити. Доћи ће а, опет, неће се усудити да нападне шест упрегнутих волова спремних да се бране роговима.

Ватсон је одабрао место одакле ће пратити даљи развој догађаја, а Цимију покретом руке показао да стане мало даље од њега. Тако су стајали док се не појави Чимути с воловима и радницима са фарме. Ћутке им даде знак да волове поведу према оближњем шумарку и ту оставе.

Волови полако кренуше ломећи грање пред собом.

ОПАСНОСТ ЈЕ ТУ

Цим је осећао како му срце лупа. Стезао је пушку и пратио сваки покрет рогатих животиња које су полако нестајале у густој шикари. Још се ништа није видело. Минути су промицали споро као вечност.

Наједном, један од волова пригушено мукну и сави главу спремајући рогове за одбрану. За њим то исто учинише и остали. Опасност је ту! А онда се догоди нешто што Цим дотле није видео. Из жбуња се елегантним скоком од три метра изви леопардово тело и нестаде у трави негде поред волова.

Шта ће сад бити? Где ће се појавити лукава животиња. Цим се скаменио држећи пушку на готове. Желео је да леопард налети баш на њега а у исто време грдно се тога плашио. У следећем тренутку звер скочи у траву, на два метра од Цима. Гледајући у њене жуте очи, у дечаку нестаде страха и кад звер крену на њега он опали...

Није му било јасно шта се збило, али видео је да се животиња у скоку наједном зауставила, омлитавила и пала... Чуо је само како је отац узвикнуо узбуђено: „Браво, Циме!“

* * *

Као опчињен Цим је гледао у мртву животињу. Иако је одрастао у близини џунгле и био навикнут на дивље животиње, на лов, ово је сад било нешто друго. Први пут сусрео се са смртном опасношћу. Учинило му се као да га је леопард хипнотисао, као да му је нешто рекао.

Ноге су му клецале и вероватно би се срушио да у истом тренутку не чу тутањ уплашених волова који су подивљали осетивши мирис крви убијеног леопарда. Иш ли су право на њега, не гледајући куд газе, онако повезани јармом. Ветеринар Ватсон бацио се према њима у последњем тренутку заједно с радницима и успео да их заустави.

Цим је наставио да гледа леопарда кога је убио. Био је млад, дугачак. Његове очи које су малочас сијале мржњом биле су затворене. Наједном, би му жао... Сви ће причати како је убио леопарда, хвалиће га и честитати му. Али, ето, сад му је жао и он би најрадије загрлио ту дивну животињу која га само неколико тренутака раније замало није усмртила.

Вилфрид Робертсон

НАШИ ТРГОВАЧКИ

АЛКА је модеран моторни брод наше флоте. Исти су и **МАКАРСКА** и **СПЛИТ.** Плове на линији Јадранско море — Северна Америка а превозе упакован терет и 12 путника. Главне карактеристике ових бродова су: дужина 143 м, ширина 19,5 м, брзина 30 км на час, снага мотора 9200 КС, носивост 8000 бруто регистарских тона. Грађени су у бродоградилишту Сплит а припадају Јадранској слободној пловидби.

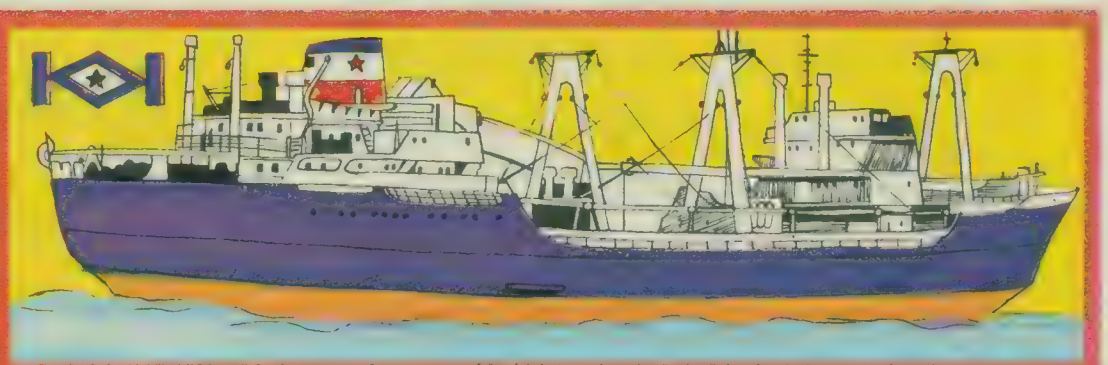

Моторни брод ЛУКА БОТИЋ. Исти су и **МАРКО МАРУЛИЋ** и **НАТКО НОДИЛО.** Одржавају везу између Јадранског мора и Аустралије. Карактеристике ових бродова су: дужина 153 м, ширина 19 м, брзина 27 км на час, носивост 9000 бруто регистарских тона. Припадају Јадранској слободној пловидби.

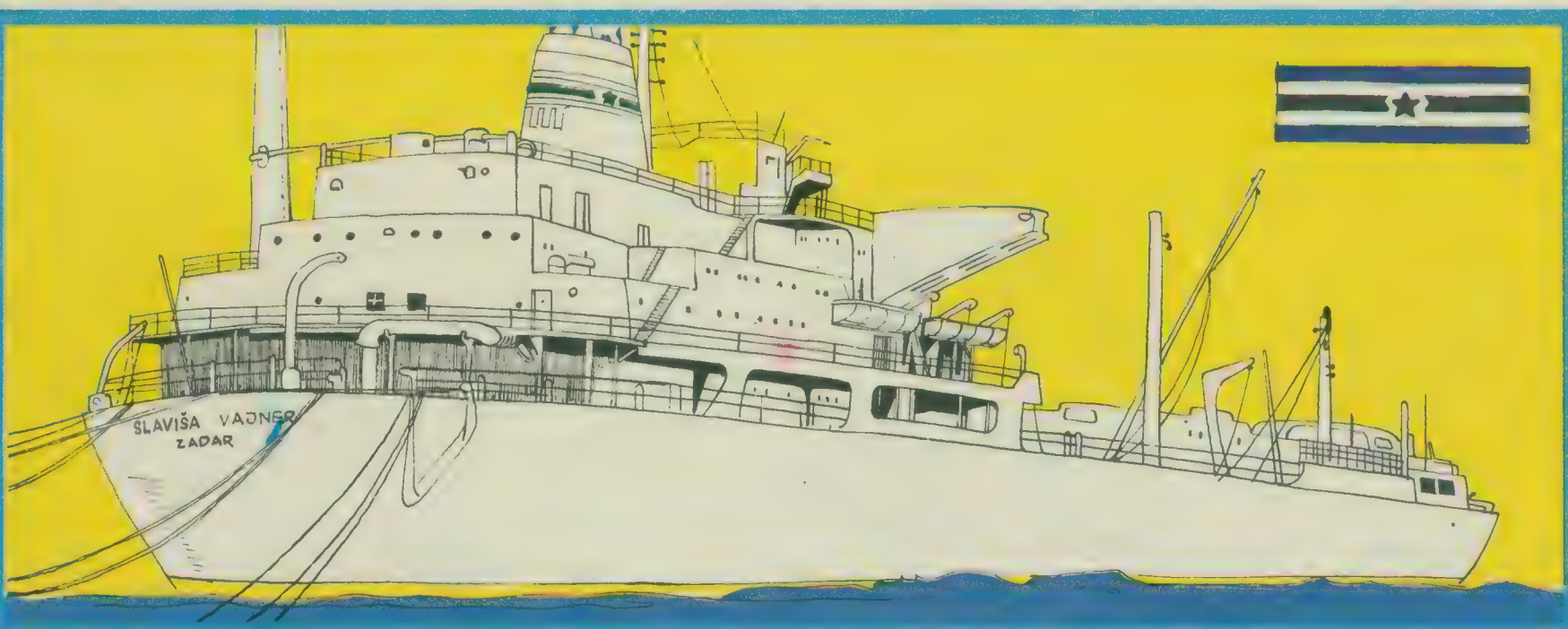

Моторни танкер СЛАВИША ВАЈНЕР наш је највећи брод уопште. То је танкер од 40.000 бруто регистарских тона, дужине 252 м, ширине 35 м, брзине 27 км на час. Исти су и бродови **МИЛОШ МАТИЈАШЕВИЋ** и **ЈОРДАН НИКОЛОВ.** Изграђани су у Јапану за Југословенску танкерску пловидбу. Још нису били у нашем мору јер се налазе на слободној пловидби, односно плове тамо где власник терета жели.

Моторни брод ПОРТОРОЖ је наш најмодернији брод за општи терет. Има мало чланова посаде јер се све операције управљања, истовара и утовара обављају аутоматски помоћу машина. Исти је и брод **ПОСТОЈНА.** Саграђени су у бродоградилишту Уљаник у Пули. Имају носивост од 8700 БРТ, брзину 30 км на час. Плове на линији Јадран — Јужна Америка а власништво су Сплошне пловидбе из Париза.

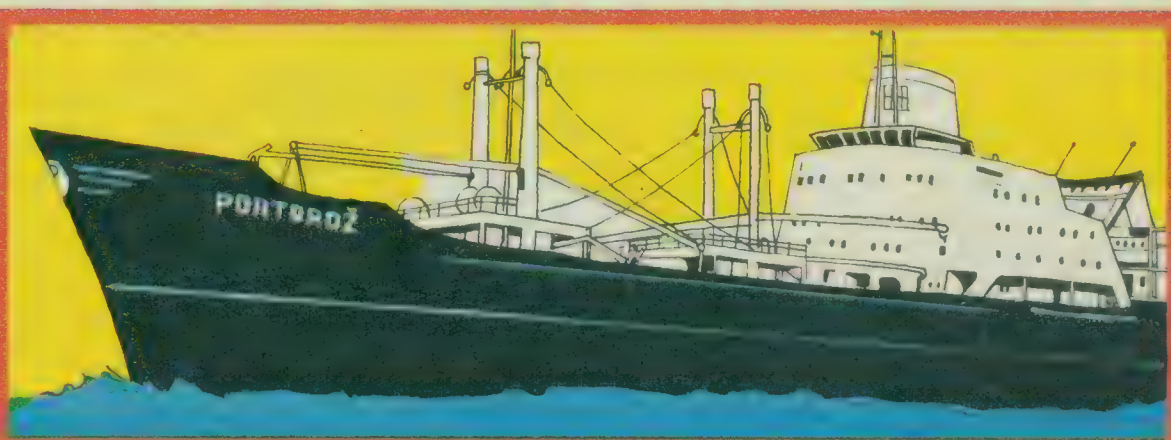

БРОДОВИ

ТРГОВАЧКИ БРОДОВИ СА НАШОМ ЗАСТАВОМ ПЛОВЕ СВИМ МОРИМА И ОКЕАНИМА СВЕТА. ЊИХОВА УКУПНА НОСИВОСТ ИЗНОСИ ПРЕКО ДВА МИЛИОНА ТОНА А ГОДИШЊЕ ПРЕВЕЗУ ОКО ДВАДЕСЕТ МИЛИОНА ТОНА ТЕРЕТА. ПРИКАЗУЈЕМО ВАМ САМО НЕКЕ ОД ЊИХ.

Моторни брод СИСАК наш је највећи брод за расути терет — житарице и неупаковану робу. Има носивост од 23.700 бруто регистарских тона, мотор од 13.500 КС, дужину 202 м, ширину 28 м а брзину 27 км на час. Изграђен је у бродоградилишту Сплит за Југославенску танкерску пловидбу. Налази се у слободној пловидби а има 55 чланова посаде.

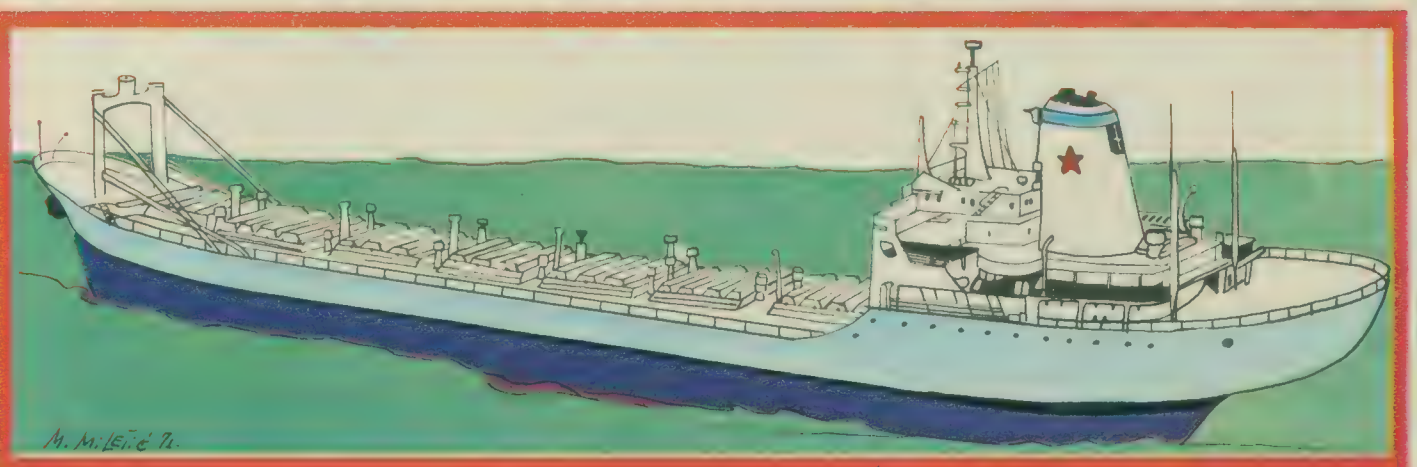

Моторни брод КОЗАРА. Исти су и бродови **КОТОР, КРУШЕВАЦ** и **КУМАНОВО.** Грађени су у Јапану 1965/66. године а намењени су превозу расутог терета. Носивост им је 23.000 бруто регистарских тона, дужина 199 метара, ширина 27,5 метара, снага мотора 12.000 КС, брзина 27 километара на час. Припадају Југославенској оцеанској пловидби.

Моторни брод ВИШЕВИЦА. Поред општег терета — упаковане робе — превози и највише путника — 50. Плови на линији Јадранско море — Сједињене Америчке Државе и Канада. Исти су и бродови **КЛЕК, ЗВИР** и **ТУХОБИЋ.** Имају носивост од 7800 бруто регистарских тона, дужину 145 м, ширину 18 м, брзину 34 км на час. Покреће их мотор од 9600 КС. Саграђени су у бродоградилишту Трећи мај на Ријеци а припадају Југославенској линијској пловидби.

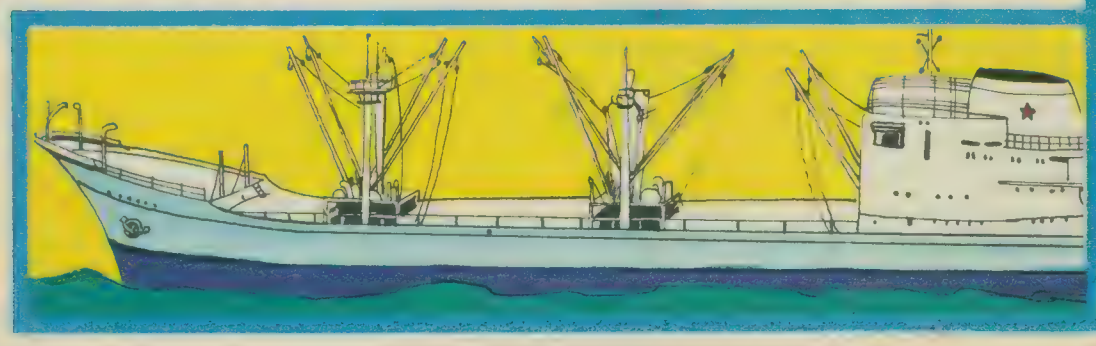

Моторни брод АДМИРАЛ ЗМАЈЕВИЋ. На овом броду који је предвиђен за превоз тешког терета — локомотива, великих машинских делова — истичу се јаки јарболи-носачи бродских дизалица, такозваних самарица. Исти је и брод **КАПЕТАН МАРТИНОВИЋ.** Грађени су 1964/65. године у бродоградилишту Сплит. Имају носивост од 6400 бруто регистарских тона, дужину 154 м, ширину 19,5 м, брзину од 27 км на час а покреће их мотор од 8500 КС. Власништво су Југославенске оцеанске пловидбе.

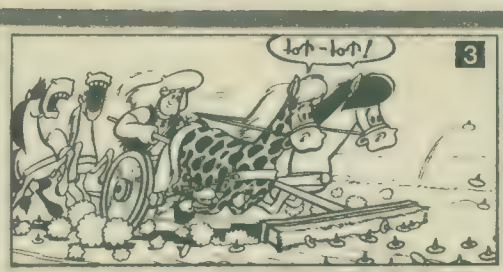

РЕШЕНА ТАЈНА ЗАГОНЕТНИХ СЛОВА

У ЗАБАВНИКУ 1027, уз чланак БРАЋА ЈАШУ НА СЕВЕР читаоцима је постављен један не баш лак задатак. Требало је да одгонетну шта кажу јунаци чије су речи биле исписане глагољицом. Учесници ове наградне игре показали су се бистри: у конкурсу је учествовало око четири хиљаде читалаца и само мали број није успео да реши тајну загонетних слова. Тачно решење гласи: **1. БРАВО! 2. ШТА-ШТА? ХА-ХА!**

Међу читаоцима који су на послатој дописници овако одговорили специјалан жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена троје награђених.

I НАГРАДУ: ШАТОР (вредност 70 000 ст. динара) добио је **СЛАВКО СУЗИЋ,** Тирол 101, 44240 Костајница.

II НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА ВУКА КАРАЏИЋА (вредност 36 000 ст. динара) добио је **ДРАГАН ЈОЦИЋ,** Херцеговачка 25, 31000 Титово Ужице.

III НАГРАДУ: ПРАВИ ЛУК СА СТРЕЛАМА (вредност 25 000 ст. динара) добио је **РОБЕРТ ПЕРКИЋ,** Ђуре Стругара 82, 51000 Ријека.

DARWIL НАГРАДНА ИГРА

ЧИТАОЦИ — ДОБРИ ДЕТЕКТИВИ

„Шта је навело инспектора Скота да посумња да је боца права?" — гласило је питање постављено у 15. DARWIL-овом задатку објављеном у броју 1028 под називом ПОТОПЉЕНО БЛАГО. Велика већина учесника одговорила је: „етикета на боци навела је инспектора да посумња да је она права. Јер да је, како је рибар навео, боца заиста била у мору од 1944. године, етикета би се одавно одлепила". Према томе превару је извео рибар који је тог јутра, пре него што се нашао с богатим банкарем, бацио боцу у море. Оваквим запажањем наши читаоци су доказали да су заиста добри детективи.

Међу онима који су тачно одговорили извучена су на срећу имена шест читалаца који су од DARWIL-а добили на п о к л о н по један часовник.

I НАГРАДА: мушки часовник са штоперицом и датумом добио је **РАДИСАВ МАНЧИЋ,** ВП 5530/2 Осијек

II НАГРАДУ: мушки часовник са календаром добио је **БОРИСЛАВ МАКСИМОВИЋ,** Мохово, 56234 Шаренград

III НАГРАДУ: дечји часовник добио је **БОЖО СТАНИЋ,** Од Граца 14, 50000 Дубровник

IV НАГРАДУ: џепну штоперицу добио је **ЈОВИЦА БАРИЋ,** Народног устанка 7/III, 59300 Книн

V НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **НЕРМИЛ БЕШЛАГИЋ,** Сарајевска 36, 74000 Добој

VI НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **СИНИША ЛАЗАРЕВСКИ,** Јована Цвијића 5, 26340 Бела Црква.

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ 3+333

Специјалан ЖИРИ „Енергоинвеста" извукао је на срећу имена 18 читалаца, учесника 36. „Енергоинвестовог задатка". Називи награда које ће добити знаће се на крају квиза у завршној емисији ТВ ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА 3. I 1972. године.

Награђени су: **1. ВЕСНА СТАНОЈЕВИЋ,** Вука Караџића 10, 11175 Бежанија **2. АЛЕКСАНДАР ГЛИГОРИЈЕВИЋ,** Брист, зп Градац, Далмација **3. ЉИЉАНА КОМАДИНА,** Таковска 20, 21000 Нови Сад **4. НЕБОЈША ВИДАНОВИЋ,** Босе Миличевић 5, 11000 Београд **5. БОЈАН ПЕТРОВИЋ,** Радића Петровића 35/IV, 11080 Земун **6. ДАРИЈА МУХАР,** И. Л. Рибара 30, Ориовац **7. ДРАГАН КУЈУНЏИЋ,** Радничка 49/VIII, Нови Сад **8. ЗОРАН АЛЕКСИЋ,** М. Рајчевићева 12, 37240 Трстеник **9. САША ЦРВЕНКОВИЋ,** Милорада Јовановића 2, 11500 Обреновац **10. МИЛЕНА ЖУНИЋ,** 29. новембра 36, 11400 Младеновац **11. МИЛЕНА ЛАЗАРЕВИЋ,** уч VIII/1 Осн. шк. „Славко Поповић" 34305 Партизани код Аранђеловца. **12. СЛАВОЉУБ СТОЈАНОВИЋ,** Првомајска 58, 71000 Сарајево **13. ДУШКО ЖУРЖОВАН,** М. Тита 55, 26220 Ковин **14. АЛЕКСАНДАР КЕСКЕНОВИЋ,** II булевар 177, стан 16, 11070 Нови Београд **15. ЉУБО ВИДАКОВИЋ,** Ускочка 2, 22409 Јазак **15. ЗВОНКО ПАВЕЛИЋ,** Загребачка 82, 71000 Сарајево **17. ЉИЉАНА ЂОРЂЕВИЋ,** Синђелићев трг 14, 18000 Ниш и **18. БРАНКА ЕРЦЕГОВИЋ,** Биоградска 7. Шибеник.

хумор

— Говори вам пилот. Збогом!

- Молим вас собу с погледом у друге собе!

— Здраво, драга, како је прошао Марков рођендан?

— Најзад можемо да изиђемо, Ђорђе је заспао!

7 дана увек с вама
РЕВИЈА

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Тамо где нема оваца и коза себе назива принцезом

(Турска пословица)

МАРГАРЕТИНА ШКОЛА

Мој је тата луд за спортом

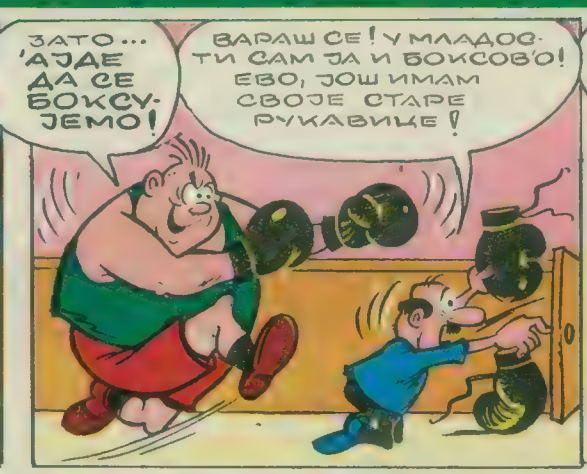

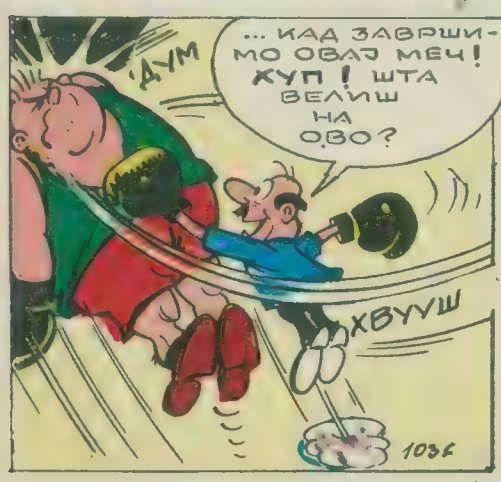

АРТУР КЛАРК

ЗЕМЉО, ЧУВАЈ СЕ!

— ЉУДИ ВОЛЕ ДА СЕ ПЛАШЕ! — УЗВИКНУО ЈЕ ОДУШЕВЉЕНО ВЕЛИКИ ШЕФ — И МИ ЋЕМО ИХ ЗА ИСТА УПЛАШИТИ!

Заглушујућа експлозија последње атомске бомбе још је одзвањала у ушима присутних кад се упалила светлост. Неко време се нико није померио с места, а онда помоћник продуцента тихо упита:

— Па, Р. Б. шта мислите о филму?

Р. Б. нагло устаде са столице док су остали са стрепњом очекивали да чују његово мишљење. Једини повољан предзнак је била његова угашена цигарета — то се није догодило чак ни на премијери филма „Изгубљена раса“ који је имао незапамћен успех.

Велики филм

— Момци, — рече Р. Б. узбуђено — управо сте видели велики филм! Мајк, колико је филм коштао?

— Шест и по милиона долара, Р. Б. — одговори Мајк.

— За такво ремек-дело, то је јефтино, врло јефтино! — узвикну Р. Б. — Слушајте, кунем вам се да ћу лично појести сваки метар филма ако не буде постигао већи комерцијални успех од „Рата светова“!

Мени се највише допало кад се преполовио Емпајер Стејт Билдинг, највећи облакодер на свету — рече Тони из Одељења за рекламу. — Да ли би његови власници могли да нас туже?

— Ни говора — рече Р. Б. — Нико нормалан не може да очекује да било која зграда издржи такво бомбардовање. Коначно, цео Њујорк је просто збрисан с лица земље.

- Филм је заиста одличан — на стави он. — Мајк, како сте само успели да тако маштовито дочарате грозна бића из свемира?

— Е, то је тајна — одговори Мајк поносно. — Вероватно ћете се зачудити кад чујете да смо снимали права правцата, **жива** бића!

Чудовишта из свемира

— Шта кажете! — узвикну Р. Б. запањено.

— О, не бојте се — насмеја се Мајк. — Нисмо их снимали на лицу места, то јест на Сиријусу.

— Па како сте их, до ђавола, снимали? — упита Р. Б. нестрпљиво.

Мајк је осетио да је кудкуло његових пет минута пред великим шефом, па зато није журио да објасни у чему је ствар:

— Снимили смо **пауке** помоћу микро-камере, а затим смо одабрали најбоље снимке, увеличали их и монтирали. Признаћете да нисте могли да уочите разлику између тих снимака и оних из студија. Сад вам је сигурно јасно зашто сам желео да бића из свемира личе на инсекте, а не на полипе као што је најпре било предвиђено.

Великом шефу очи су сијале као да већ гледа како у биоскопске благајне утиче река долара и како су дворане у којима се филм приказује месецима препуне.

— Биће то сензација! — узвикну он одушевљено. — Потрошићемо још један милион долара и го само за рекламу... Већ видим огромне плакате на којима пише: „Гледајте у небо! Долазе Сиријанци!“ Направићемо хиљаде модела у облику „Сиријанаца“... Покушајте да замислите како их срећете на сваком кораку: у метроу, на аутобуској станици, пред самопослугом...

— Људи воле да се плаше — наставио је Р. Б. да дочарава присутнима своју визију филмске рекламе. — Ми ћемо их заиста уплашити. Кад будемо престали да рекламирамо филм, више нико неће смети мирно да погледа у небо. Сад све остале детаље препуштам вама, момци. „Чудовишта из свемира“ ће ући у сваку историју филма!

Шеф је био у праву. После два месеца у Њујорку и Лондону одржана је истовремено премијера „Чудовишта из свемира“. Недељу дана после премијере у Великој Британији и Сједињеним Државама није било човека који није напамет знао стравично упозорење са плаката на које је наилазио на сваком кораку: „Земљо, чувај се!“ Мало ко није видео одвратне фотографије длакавих чудовишта ко ја „шетају“ најпрометнијим улицама Њујорка.

Тако је филм „Чудовишта из свемира“ доживео изванредан реклам ни, ако не већ и уметнички успех и сигурно би се приказивао месецима да није било једне подударности која је била у истој мери погубна колико непредвидљива.

И тако, док су вести о броју људи који су пали у несвест гледајући филм пуниле новинске ступце, на небу изнад Земље изненада су се појавиле дуге, витке сенке које су бешумно клизиле небом...

Принц Зервашни је по природи био доброћудан, али склон нестрпљењу, што је била опште позната мана његове расе.

Није било никаквог разумног разлога да се претпостави да ће његова садашња мисија успостављања мирољубивог контакта са планетом Земљом — бити сложена или да ће створити неке проблеме.

Нестрпљење и астрополитика

Правилан начин приступа различитим цивилизацијама у свемиру био је до танчина разрађен током неколико хиљада година док је Треће галактичко царство полако ширило своје границе укључујући у себе планету за планетом, сунце за сунцем.

Током остваривања тог великог подухвата ретко је долазило до неких стварних тешкоћа: **заиста интелигентне расе увек могу да сарађују кад једном савладају први шок који изазива сазнање да нису сами у свемиру.**

Истина, људска раса која је насељавала планету Земљу тек недавно је изашла из примитивног, ратоборног периода своје бурне историје, али то нимало није забрињавало Сигиснина II, професора астрополитике и главног саветника принца Зервашнија. Уркос томе, принц је био нервознији него иначе.

— То је типична култура класе Е — рече професор принцу. — У техничком погледу напредна, у моралном прилично заостала. Међутим, људи су већ навикнути на појам свемирског лета, неки од њих су већ и сами летели свемиром, до душе сасвим близу Земље. Они ће нас брзо прихватити. Биће сасвим довољне нормалне мере опрезности док не стекнемо њихово поверење.

— У реду — одговори принц. — Реците изасланицима да одмах пођу.

На несрећу, саветујући принцу да предузме „нормалне мере опрез

ности", професор није узео у обзир — а шапу на срце он то није ни могао — фантастичан успех рекламирања филма „Чудовишта из свемира", успех који је код готово свих људи изазвао осећање страха и мржње према свим, било каквим бићима из свемира. Да су људи, обузети антисвемирском хистеријом, могли и да помисле да бића из свемира могу да имају и облик симпатичног медведића — сигурно се не би догодило оно што се догодило...

Овако, несрећни принчеви амбасадори-добре воље који су атерирали у Њујорку и пошли према згради Организације уједињених нација — нису стигли даље од 60. улице где их је опколила разјарена маса. Сукоб је био неизбежан и неравноправан, а научници Природњачког музеја су после били огорчени што је од посетилаца остало тако мало да нису могли стручно да их испитају...

Принц Зервашни је учинио још један покушај, овог пута на другој страни планете, али вести о догађајима су путовале брже од његових амбасадора. Иако су изасланици сад били наоружани и мада су пружили достојан отпор — негостољубиви домаћини бројно надмоћнији су их савладали.

Међутим, принц Зервашни је коначно изгубио и оно мало стрпљења које је још имао тек када су према његовој свемирској флоти полетеле ракете са нуклеарним бојевим главама. Принц је тек тада одлучио да изврши одмазду.

Одмазда је потпуна

Све је било готово за двадесет минута, и протекло је заиста потпуно безболно.

Принц се онда окренуо према свом саветнику и рекао:

— Толико о томе. А сада, да ли можете да ми објасните у чему смо погрешили?

Сигиснин II је забринуто ломио својих двадесет прстију на шапама. Био је озлојеђен не само због тренутног изгледа уредно дезинфиковане Земље, мада је за правог научника уништење једне дивне расе увек представљало велику трагедију. Професор је био подједнако узнемирен због пропасти његових теорија и, самим тим, угледа који је уживао као стални саветник.

— Признајем да ми није јасно у чему је ствар — промрмљао је он. — Наравно, расе на том ступњу културе су често подозриве и нервозне приликом првог контакта. Али њих још нико није посетио пре нас, па нису имали никаквог разлога да се понашају непријатељски...

— Непријатељски! — узвикну принц. — Они су се понашали безумно, као да их је захватила колективна хистерија...

* * *

На мртвој и тихој Земљи, на плакатима су још увек могла да се виде чудовишна бића која падају с неба. То јест — могла су да се виде да је било неког да их гледа. Чудовишна бића са плаката нису нимало личила на принца Зервашнија који је, истина, имао четири ока и двадесет прстију, али који је невероватно личио на доброћудног медведића црвенкастог крзна. Осим тога, принц је био пореклом са Ригела, а не са Сиријуса.

Али, наравно, сада је било сувише касно да се о томе прича.

Господар мамута

ПЛОЧА ЗА ВАС

ДУШКО ЛОКИН

„ИСИДОРА" је учинила популарним Душка Локина. Сви су мислили да је један од многих певача који „заблистају" и онда се никад више не појаве. Али млади Задранин снима нову плочу која достиже висок тираж. На њој су две композиције познатог творца хитова Ђ. Новковића: „ДОЂИ" и „НЕКА ЗВОНА ЗВОНЕ". Плочу је издао „Југотон", цена **7,70 дин.**

КЕМАЛ МОНТЕНО

Захваљујући „Шлагеру сезоне" и „Купу певача" овај млади певач нашао је своје место међу звездама забавне музике. Није достигао популарност неких својих колега, али му је зато плоча са две сопствене композиције „ШТО САД ТИ СКРИВИО, ЖИВОТЕ МОЈ", и „ЈЕДНЕ НОЋИ У ДЕЦЕМБРУ" достигла сребрни тираж. Прати га састав „Про Арте". Плочу је издао „Југотон". **7,70 д.**

МАМА на сајму МОДЕ

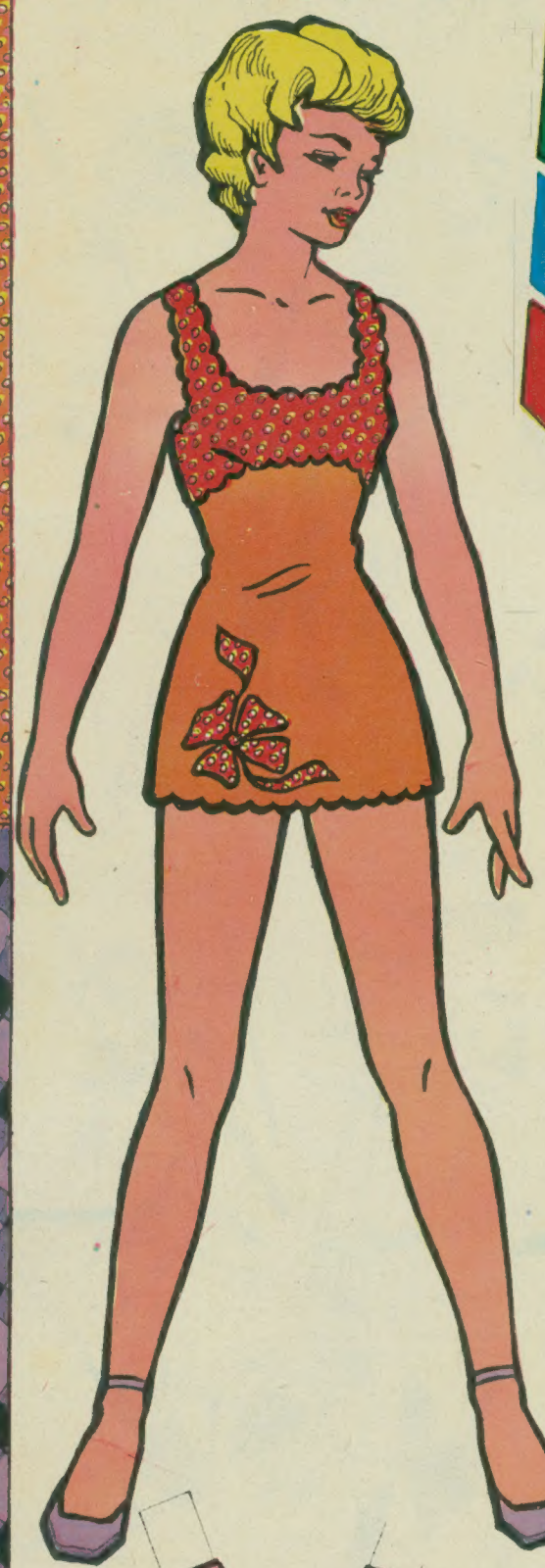

ВЕЧЕРЊА ХАЉИНА

ШЕШИР И ТАШНА УЗ КОСТИМ

КОМПЛЕТ ОД ВУНЕ СА КОЖНИМ ПРСЛУКОМ

ШАНЕЛ КОСТИМ

БЕБИ ДОЛ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 15 година и члан сам женске фудбалске екипе „Трговачки“ из Новог Сада. Желим да се дописујем са младима из Југославије који воле спорт. **Иванка Марас**, Мали Београд 10, 21000 Нови Сад.

Жељела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и Француске. Завршила сам VII разред. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам: значке, разгледнице, салвете, марке и ријечи пјесама. Језик дописивања српскохрватски и француски. **Сања Јеремић**, Славка Мичића 5/II, 75000 Тузла.

Имам 16 година. Желим да се дописујем са друговима из Југославије и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, словеначки, њемачки, мађарски и енглески. Скупљам разгледнице и марке. **Бланка Томшич**, Кот 28, 69220 Лендава.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из свих крајева Југославије. Имам 13 година. Сакупљам: салвете, разгледнице и марке. Навијам за „Партизан“. **Мирјана Милић**, Зеленгора 44, 38220 Кос. Митровица.

Желим да се дописујем са младима из Југославије. Имам 16 година. Пожељна фотографија. **Владо Цар**, Крижевачка цеста 53, 43000 Бјеловар.

Имам 12 година. Скупљам фотографије глумаца и пјевача. Жељела бих се дописивати са друговима и другарицама широм Југославије. **Ермина Хоџић**, XVII Крајишке бригаде, 79230 Прозор.

Желела бих се дописивати са друговима и другарицама широм наше земље, а нарочито из Загреба, Сарајева и Алексинца. Имам 13 година. Волим забавну музику а скупљам марке, кашичице од сладоледа и фотографије глумаца. Одлична сам ученица. **Драгана Кашанин**, Вучитрнска 3, 11000 Београд.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са дјевојчицама и дјечацима из Југославије. Волим музику. Тренирам фудбал а навијам за „Хајдук“. **Драган Илич**, Гешетова 8, 61230 Домжале.

Желела бих се дописивати с друговима и другарицама широм Југославије и иностранства. Рођена сам 1957. године. Навијам за „Црвену звезду“ а скупљам салвете и „Кандит“ маркице. Језик дописивања: македонски, српскохрватски и енглески. **Љупка Дудановска**, Јане Сандански 8, 97300 Охрид.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Скупљам сличице „Винетуа“, марке, разгледнице и страни новац. Играм шах. Језик дописивања српскохрватски и енглески. **Небојша Драшковић**, Вука Караџића 2а, 81400 Никшић.

Имам 13 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам сличице „животињско царство“, марке и значке. **Предраг Миливојевић**, Његошева 4, 11000 Београд.

* укрштене речи *

Водоравно: 1) примитивна посуда за печење хлеба; 4) острво у Јадранском мору; 7) дивовски библијски народ; 9) вунена тканина; 11) полуострво на Јадрану; 12) орган чула вида; 13) антички град у северној Африци; 14) поново; 15) најмањи турски новац; 17) река у Сибиру; 19) део ваге; 20) хемијски знак за иридијум; 21) ужарена вулканска маса; 22) једнећелијске биљке које живе у води; 23) кост (мед.); 24) слано језеро у Турској; 26) узвик; 27) син тројанског краља Пријама; 29) становник једне европске острвске државе; 31) дивља животиња; 33) скраћеница нашег аеротранспорта; 34) крш, крас; 35) део молекула; 37) један од родитеља (множ.); 38) старојудејски цар; 39) лука на Црногорском приморју.

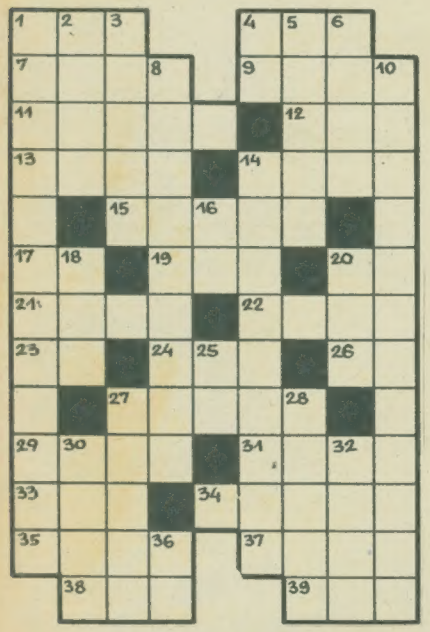

Усправно: 1) наука која се бави испитивањем земљотреса; 2) италијанска новинска агенција; 3) плетер; 4) два слова; 5) енглеска мера за дужину; 6) украсна дугмад на народној ношњи; 8) повртарска биљка; 10) новинар који догађаје бележи фото-апаратом; 14) живо биће; 16) слово латинице; 18) мушки певачки глас; 20) француски књижевник („Јадници“); 25) мера за површину; 27) под; 28) сврбеж; 30) месечна отплата; 32) име певачице Рецепове; 36) хемијски знак за мазуријум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) баобаб; 6) лига; 7) сок; 9) аба; 10) ружа; 11) ел; 12) Марин; 13) Рио; 15) нада; 16) Токио; 18) ал; 19) грм; 20) ар; 21) ареал; 23) Шо; 25) ват; 26) акут; 28) аф; 29) олује; 30) Ниш; 32) алир; 33) сјај; 35) Апо; 36) алатка.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тромесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страној валути: DM 52. — S 14. — Ff 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ФАНТАСТИЧНЕ ПРИЧЕ

Драги Забавниче,

У Забавнику 1030 објављено је да се фантастична прича хонорише са 25.000 ст. дин. Да ли свако ко пошаље фантастичну причу добије 25.000 ст. динара?

СЕНАД ХОЏИЋ, Крајишке бригаде 17, Прозор.

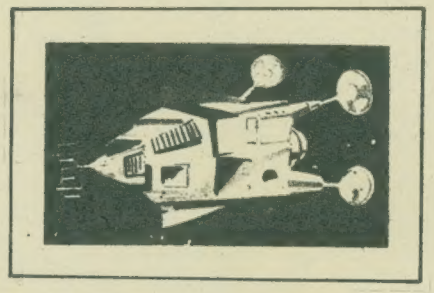

„Политикин Забавник“ прима фантастичне приче, редакција одабира оне које ће бити објављене и те, објављене приче, хоноришу се са 25.000 ст. динара. Остале, необјављене, не хоноришу се и не враћају.

АДРЕСЕ СОВЈЕТСКИХ ЛИСТОВА

Драги Забавниче,

желела бих да ми даш адресу неког дечјег листа из Совјетског Савеза.

ОЛГА СТОЈИЋ, Горче Петров код Скопља, Воин Драшковић 4

ТЕХНИКА МОЛОДЕЖИ, Москва, А-30, ГСП, Сушћевскаја 21; **ЈУНИЈ ТЕХНИК,** Москва, 103104 Спиридоневскиј пер. 5; **ЈУНИЈ НАТУРАЛИСТ,** Москва, А-30, ГСП Сушћевскаја 21; **КОСТЈОР** (за млађу децу), Лењинград, Ц-15, Таврическаја 37, **ИСКАТЕЉ** (научна фантастика), Москва, А-30, ГСП, Саушћевскаја 21.

ПОЗНАНСТВО С ЛЕТОВАЊА

Драги мој Забавниче,

желела бих да преко тебе ступим у везу с једним дечаком из Куманова с којим сам се упознала на мору.

Бубе, да ли ћеш и идуће године летовати у истом оном месту и Кампу, ја ћу бити тамо. Знај да сам у колима све време плакала јер те нисам видела оног јутра када сам одлазила. Била сам тужна. Одговори ми одмах. Иначе, можда се више никад и не видимо.

НЕНА из Новог Сада

Бубе, брзо пиши одговор на адресу Забавника са назнаком „За Нену из Новог Сада“ а ти, Нено, пошаљи нам своју пуну адресу да бисмо могли да ти доставимо Бубетов одговор.

»БОЛНО СРЦЕ ПЛАЧЕ«

Драги Забавниче,

замолили бисмо те да објавиш речи наше омиљене песме **„Болно срце плаче“** *коју пева* **Боба Стефановић.**

ЉИЉА, БИЉА, МИЛАН и ЖЕЉКО из Доброте

Ево текста ваше омиљене песме:

„Све што имам ,драга,
теби дајем срцем свим.
Ти заслужујеш и више
зато иди с њим.
Ја ти нудим љубав
али не живи се од ње,
он ти даје много више
с њим ћеш наћи све.

Болно срце плаче,
зна да губи тебе,
жели да те увек
задржи за себе.
Болно срце плаче,
зна да тебе губи,
жели бар још мало
ноћас да те љуби
ноћас да те љуби.“

(Друга строфа пева се два пута)

ЗА ПЛИВАЧЕ

Драги Забавниче,

Имам 13 година и желела бих да тренирам пливање. Молим те, реци ми адресу неког пливачког клуба.

МИЛИЦА БОГОЈЕВИЋ, Стевана Сремца 1а, Београд.

Ево адресе:

Стадион „Ташмајдан“ — олимпијски базен, Београд, Георги Димитрова број 26.

WALT DISNEY
МИКИ

НАДАМ СЕ ДА НИШТА НИСМО ЗАБОРАВИЛИ ОД ОПРЕМЕ ЗА КАМПОВАЊЕ!

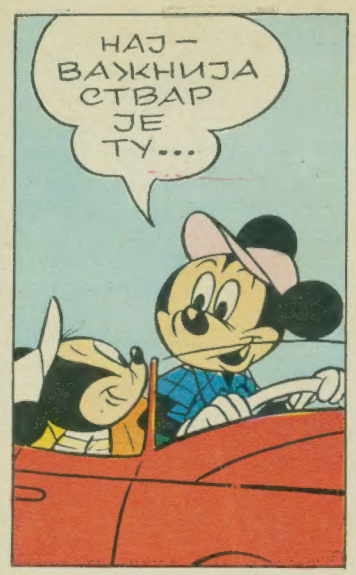
НАЈ-ВАЖНИЈА СТВАР ЈЕ ТУ...

ОТВАРАЧ ЗА КОНЗЕРВЕ!

МОТЕЛ „ПОСЛЕДЊА ПРИЛИКА"
УЈКА МИКИ! РЕШИЛИ СМО ДА КАМПУЈЕМО! ЗАШТО СИ РЕЗЕРВИСАО СОБУ?
Distributed by King Features Syndicate.

ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ... АКО СЕ ПРЕДОМИСЛИМО!
?!

НИШТА ме НЕЋЕ НАТЕРАТИ ДА ПРОМЕНИМ ОДЛУКУ!

КО МАРИ ЗА КОМАРЦЕ И НОЋНЕ ЛЕПТИРИЦЕ?
Copyright © 1951
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

КО МАРИ ШТО У ШУМИ НЕМА ТОПЛЕ ВОДЕ?

КО МАРИ ШТО...

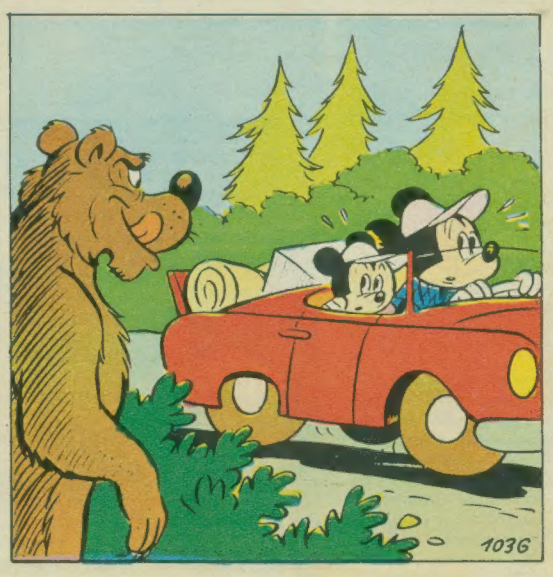
1036

А ДА ЛИ У МОТЕЛУ СВАКА СОБА ИМА ТЕЛЕВИЗОР?